

AŽD PRAHA s. r. o.

KONCEPCE VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ

MĚSTO UHERSKÉ HRADIŠTĚ

Obsah

1	Základní identifikační údaje	2
2	Úvod	2
3	Podklady	2
4	Základní plán veřejného osvětlení	7
4.1	Analytická část	10
4.1.1	Architektonicko-urbanistická analýza (dálkové a blízké pohledy, funkční struktura)	10
4.1.2	Dopravně bezpečnostní analýza (struktura komunikací, intenzita doprav, nehodovost)	124
4.1.3	Environmentální analýza	135
4.1.4	Provozní analýza	137

Přílohy:

Tabulka zatřídění komunikací

Plán města se zatříděním komunikací

1 Základní identifikační údaje

Název zadavatele:	Město Uherské Hradiště
Osoba pověřená za zadavatele jednat	Ing. Stanislav Blaha - starosta města hh
Kontaktní osoba ve věcech technických	Ing. Miroslava Gajdošová
Sídlo	Masarykovo nám. 19 686 01 Uherské Hradiště
Název zhotovitele	AŽD Praha s.r.o.
Osoba pověřená za zhotovitele jednat	Patrik Reiniš, Obchodní ředitel pro STM
Kontaktní osoba ve věcech technických	Ing. Jiří Vavrda, Ředitel DST
Sídlo	Žirovnická 2, 106 00 Praha 10
Architektura a urbanismus	Atelier designu a architektury doc. Ing. arch. Patrik Kotas, Ing. arch. Martin Smrž

2 Úvod

Koncepce veřejného osvětlení, zpracovaná pro město Uherské Hradiště, je koncepční a strategický dokument města v oblasti veřejného osvětlení (VO). Řešeným územím je město Uherské Hradiště a místní části Jarošov, Mařatice, Míkovice, Rybárny, Sady, Vésy a Míkovice.

Jedná se o soubor strategických dokumentů, jejichž smyslem je definování parametrů, pravidel a postupů ve veřejném osvětlení pro dosažení stanovených kvalitativních požadavků při odpovídajících provozních a investičních nákladech.

Koncepce veřejného osvětlení slouží nejen městu pro rozhodování o výstavbě a rekonstrukci VO, ale i projektantům jako vodítko při projektování VO a stavebníkům a developerům pro zjištění požadavků města. Na základě schválení Radou města je tento dokument závazný pro projektování, výstavbu, údržbu a provoz VO na území města a přebírání VO do majetku města.

Součástí dokumentu je Generel veřejného osvětlení, který zatřídí stávající komunikace, pěší zóny a cyklistické stezky ve městě Uherské Hradiště do příslušných tříd a určuje požadavky na osvětlení dané komunikace dle normovaných hodnot.

Dokument určuje hlavní charakteristiky nově plánovaných nebo obnovovaných soustav VO a má za cíl minimalizovat příkon osvětlovacích soustav při dodržení nezbytných požadavků na bezpečnost v dopravě, osob a majetku.

3 Podklady

- Pasport veřejného osvětlení,
- Roční spotřeba el. energie,
- Normy ČSN
- Podklady ŘSD – hustota dopravy ve městě
- Zákony a vyhlášky dotýkající se veřejného osvětlení
- Místní šetření
- Normy ČSN
- Ochranné pásmo Národní kulturní památky Špitálky
- Platný územní plán města Uherské Hradiště
- Program rozvoje města Uherské Hradiště do roku 2030
- Územní studie města Uherské Hradiště

- Generel dopravy souměstí Uherské Hradiště, Staré Město a Kunovice
- Generel cyklistické dopravy v Uherském Hradišti
- Regulační plán RP1 – Nemocnice
- Koncepce dopravy v centru města
- Pasport místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací včetně základních dat o nadřazené silniční síti na území města
- Koncepce veřejné dopravy
- Koncepce rozvoje dětských hřišť a sportovišť
- Koncepce prevence kriminality
- Program regenerace městské památkové zóny
- Dopravní model města dopravního zatížení
- Koncepce parkování v lokalitě Mojmír

PŘÁVNÍ PŘEDPISY A TECHNICKÉ STANDARDY

Veškerá činnost probíhající v rámci stavebního řízení musí být v souladu s obecně platnými právními předpisy, technickými předpisy, vyhláškami, normativními dokumenty apod. Zákon o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) č. 183/2006 Sb. ve znění zákona č. 225/2017 Sb., je doplněn vyhláškou č. 132/1998 Sb. Ministerstva pro místní rozvoj, kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona. Se stavebním zákonem také souvisí vyhláška č. 268/2009 Sb. o technických požadavcích na stavby.

Pro bezpečnost elektrických zařízení platí zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky. Tento zákon rozlišuje technické předpisy, technické normy a zavádí pojem harmonizované normy. K jeho doplnění byla vydána nařízení vlády ČR, z nichž jsou z hlediska požadavků na zařízení VO nejpodstatnější nařízení vlády č. 163/2002 Sb., 118/2016, 616/2006 Sb.

Oprávnění k projektování elektrických zařízení je dáno odbornou způsobilostí projektantů elektro podle vyhlášky ČÚBP a ČÚB č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice. Oprávnění projektovat stavby, které podléhají územnímu a stavebnímu řízení podle Stavebního zákona, je dáno zákonem č. 360/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků.

Technické normy:

ČSN CEN/TR 13201-1	Osvětlení pozemních komunikací - Část 1: Návod pro výběr tříd osvětlení
ČSN EN 13201-2	Osvětlení pozemních komunikací - Část 2: Požadavky
ČSN EN 13201-3	Osvětlení pozemních komunikací - Část 3: Výpočet
ČSN EN 13201-4	Osvětlení pozemních komunikací - Část 4: Metody měření
ČSN EN 13201-5	Osvětlení pozemních komunikací - Část 5: Ukazatelé energetické náročnosti
ČSN EN 60598-2 ED.6	Svítilna - Část 1: Obecné požadavky a zkoušky
ČSN EN 60598-2-3 ED.2	Svítilna - Část 2-3: Zvláštní požadavky – Svítilna pro osvětlení pozemních komunikací

ČSN EN 60662	Vysokotlaké sodíkové výbojky - Požadavky na provedení
ČSN EN 61167	Halogenidové výbojky - Požadavky na provedení
ČSN EN 62035 ED.2	Výbojkové světelné zdroje (kromě zářivek) - Požadavky na bezpečnost
ČSN 33 2000-1 ED.2	Elektrické instalace nízkého napětí - Část 1: Základní hlediska, stanovení základních charakteristik, definice
ČSN 33 2000-4-41	Ochranná opatření pro zajištění bezpečnosti - Ochrana před úrazem el. proudem
ČSN 33 2000-5-52 ED.2	Elektrické instalace nízkého napětí - Část 5-52: Výběr a stavba elektrických zařízení - Elektrická vedení
ČSN 33 2000-6 ED.2	Elektrické instalace nízkého napětí - Část 6: Revize
ČSN 33 3320 ED.2	Elektrotechnické předpisy - Elektrické přípojky
ČSN 33 0165 ED.2	Značení vodičů barvami nebo číslicemi. Prováděcí ustanovení.
ČSN 33 0360 ED.2	Místa připojení ochranných vodičů na elektrických předmětech
ČSN EN 60529	Stupně ochrany krytem (krytí IP kód)
ČSN EN 60598-1 Ed.6	Svítilna - Část 1: Obecné požadavky a zkoušky
ČSN EN 62305-1 ED.2	Ochrana před bleskem - Část 1: Obecné principy
ČSN EN 40-1	Osvětlovací stožáry - Část 1: Termíny a definice
ČSN EN 40-2	Osvětlovací stožáry - Část 2: Obecné požadavky a rozměry
ČSN EN 40-3-1	Osvětlovací stožáry - Část 3-1: Návrh a ověření - Charakteristické hodnoty zatížení
ČSN EN 40-3-2	Osvětlovací stožáry - Část 3-2: Návrh a ověření - Ověření zkouškami
ČSN EN 40-3-3	Osvětlovací stožáry - Část 3-3: Návrh a ověření - Ověření výpočtem
ČSN EN 40-4	Osvětlovací stožáry - Část 4: Požadavky na osvětlovací stožáry ze železobetonu a předpjatého betonu.
ČSN EN 40-5	Osvětlovací stožáry - Část 5: Požadavky na ocelové osvětlovací stožáry
ČSN EN 40-6	Osvětlovací stožáry - Část 6: Požadavky na osvětlovací stožáry z hliníkových slitin
ČSN EN 40-7	Osvětlovací stožáry - Část 7: Požadavky na osvětlovací stožáry z polymerních kompozitů vyztužených vlákny
ČSN EN 12767	Pasivní bezpečnost podpěrných konstrukcí zařízení na pozemní komunikaci – Požadavky a zkušební metody

P R A H A

ČSN EN ISO 12944-1	Nátěrové hmoty - Protikorozní ochrana ocelových konstrukcí ochrannými nátěrovými systémy - Část 1: Obecné zásady
ČSN EN ISO 12944-2	Nátěrové hmoty - Protikorozní ochrana ocelových konstrukcí ochrannými nátěrovými systémy – Část 2: Klasifikace vnějšího prostředí
ČSN 73 6005	Prostorové uspořádání sítí technického vybavení
ČSN EN 50423-1	Elektrická venkovní vedení s napětím nad AC 1 kV do AC 45 kV včetně - Část 1: Všeobecné požadavky - Společné specifikace

TERMINOLOGIE

Názvosloví vychází z ČSN CEN/TR 13201-1, ČSN EN 13201-2, ČSN EN 12665 a ČSN EN 60598-1 Ed.6. Platí tyto termíny:

Osvětlovací soustava	kompaktní soubor prvků tvořící funkční zařízení, které splňuje požadavky na úroveň osvětlení prostoru. Zahrnuje svítidla, podpěrné a nosné prvky, elektrický rozvod, rozvaděče, ovládací systém.
Světelné místo	každý skladební prvek v osvětlovací soustavě (stožár, samostatný výložník, převěs) vybavený jedním nebo více svítidly.
Svítidlo	zařízení, které rozděluje, filtruje nebo mění světlo vyzařované jedním nebo více světelnými zdroji a obsahuje, kromě zdrojů světla samotných, všechny díly nutné pro upevnění a ochranu zdrojů a v případě potřeby pomocné obvody, včetně prostředků pro jejich připojení k elektrické síti.
Světelný zdroj (umělý)	je zdroj optického záření, zpravidla viditelného, zhotovený k tomuto účelu.
Rozvaděč zapínacího místa	dálkově nebo místně ovládaný rozvaděč s vlastním přívodem elektrické energie a zpravidla s vlastním samostatným měřením spotřeby elektrické energie.
Osvětlovací stožár	podpěra, jejíž hlavním účelem je nést jedno nebo několik svítidel a která sestává z jedné nebo více částí: dříku, případně nástavce; případně výložníku.
Jmenovitá výška	vzdálenost mezi montážním bodem na ose vstupu výložníku (dříku stožáru) do svítidla a předpokládanou úroveň terénu u stožárů kotvených do země nebo spodní hranou příruby stožáru u stožáru s přírubou.
Úroveň vetknutí	vodorovná rovina vedená místem vetknutí stožáru.
Vyložení	vodorovná vzdálenost mezi montážním bodem na ose vstupu výložníku do svítidla a osou stožáru (svislicí) procházející těžištěm příčného řezu stožáru v úrovni terénu, případně vodorovná vzdálenost mezi montážním bodem na ose vstupu výložníku do svítidla a svislou rovinou proloženou místem upevnění výložníku na stěnu apod.
Výložník	část stožáru, která nese svítidlo v určité vzdálenosti od osy dříku stožáru; výložník může být jednoramenný, dvouramenný nebo víceramenný a může být připojen k dříku pevně nebo odnímatelně, případně obdobný nosný prvek určený k upevnění na stěnu apod.

Úhel vyložení svítidla	úhel, který svírá osa spojky (spojovací část mezi koncem dřívku nebo výložníku a svítidlem) svítidla s vodorovnou rovinou.
Elektrická výzbroj stožáru	rozvodnice pro osvětlovací stožár (ve skříňce na stožáru, pod paticí, v prostoru pod dvířky bezpaticového stožáru) a elektrické spojovací vedení mezi rozvodnicí a svítidlem.
Patice	samostatná část osvětlovacího stožáru, která slouží k ochraně osvětlovacích stožárů v místě vetknutí do země a může tvořit kryt elektrické výzbroje.
Převěs	nosné lano mezi dvěma objekty, na kterém je umístěno svítidlo.
Sklon svítidla	úhel naklonění svítidla vůči horizontální rovině.
Poloha světelného zdroje ve svítidle	- vzájemnou polohou světelného zdroje s reflektorem lze ve svítidlech s reflektorovými optickými systémy měnit charakter vyzařování svítidla (fotometrickou plochu svítivosti).
Autonomní provozní režim	provozní režim svítidla, který se nastavuje přímo ve svítidle. Nezávislý na centrálním řízení.

4 Základní plán veřejného osvětlení

Základní plán veřejného osvětlení je architektonicko-urbanistickou a světelně technickou studií, která definuje představu o podobě venkovního osvětlení města ve večerních a nočních hodinách utvářenou veřejným osvětlením. V rámci ní se definují parametry veřejného osvětlení a osvětlovací soustavy tak, aby bylo možné dodržet navrženou představu o podobě VO v dlouhodobém horizontu.

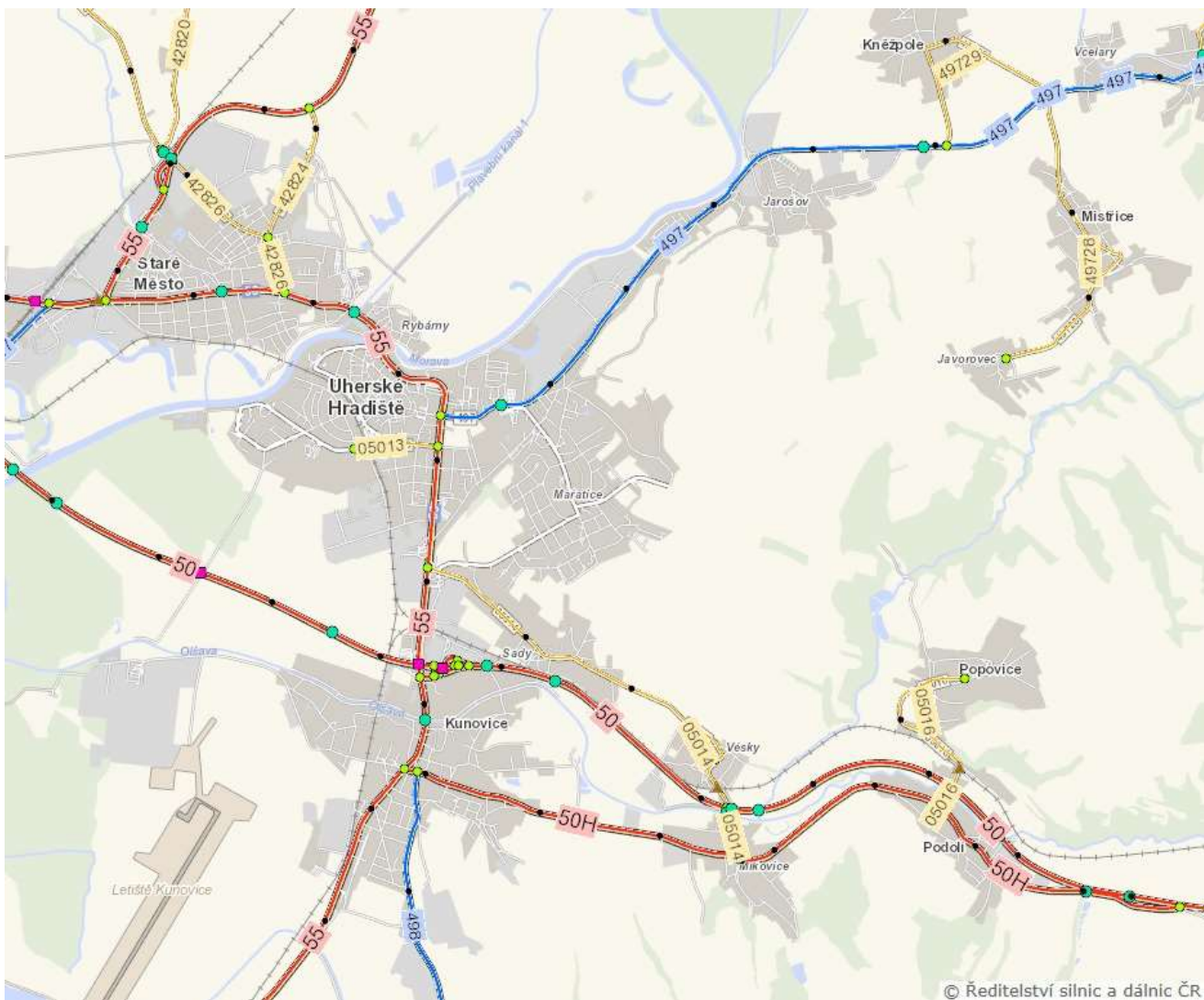
Dokument slouží jako podklad pro navazující stupně projektové dokumentace.

Základní údaje o městě

Uherské Hradiště je město s rozšířenou působností, ležící ve Zlínském kraji. Město bylo založeno na levém břehu řeky Moravy 15. října roku 1257 českým králem Přemyslem Otakarem II. Historické jádro města bylo prohlášeno městskou památkovou zónou. Žije zde přibližně 25 tisíc obyvatel. Správní území města Uherské Hradiště je rozdělené do 6 katastrálních území. Samotné město se skládá ze 7 částí: Uherské Hradiště, Jarošov, Mařatice, Míkovice, Sady, Vésky a Rybárny (součást katastrálního území Uherské Hradiště).

Správní území města má rozlohu 21,26 km² a leží v nadmořské výšce 180 až 320 m. Z toho tvoří plochy zastavěného území 9 %, plochy lesní půdy 2 %, plochy zemědělské půdy 63 %, vodní plochy celkem 2 % a ostatní plochy 24 %.

Ve městě Uherské Hradiště jezdí městská autobusová doprava, která má 8 linek a zahrnuje i Staré Město a Kunovice. Městem prochází železniční trať 341 (Staré Město u Uherského Hradiště – Vlárský průsmyk) a je zde koncová stanice trati 340 (Brno – Uherské Hradiště). Na území města se nachází železniční stanice Uherské Hradiště a železniční zastávka Vésky. Po silnici I/50 spojující Brno a Trenčín je veden obchvat města, který byl vybudován v letech 1998 až 2004. Město je s okolím spojeno také dalšími silnicemi, jedná se o silnici první třídy I/55, silnici druhé třídy II/497, II/229 a další silnice třetí třídy a místní komunikace.

© Ředitelství silnic a dálnic ČR

Obr. 1: Mapa města Uherské Hradiště s vyznačením hlavních dopravních komunikací (zdroj ŘSD)

Veřejné osvětlení města Uherské Hradiště:

Základní údaje

- vlastník: Město Uherské Hradiště
- provozovatel: Město Uherské Hradiště
- 3500 světelných míst (SM),
- 2630 stožárů
- 66 rozvaděčů veřejného osvětlení (RVO)
- architekturní osvětlení – 24 objektů
- cca 106 km kabelové sítě VO,
- probíhající postupná obnova a modernizace stožárů a svítidel,
- výstavba VO soukromými investory v rámci developerských projektů a následné přebírání VO do majetku města (v některých případech).

4.1 Analytická část

4.1.1 Architektonicko-urbanistická analýza (dálkové a blízké pohledy, funkční struktura)

4.1.1.1 Historický vývoj města, jeho komunikační sítě a veřejných prostranství

(zdroj: textová část odůvodnění ÚP Uherské Hradiště, www.mesto-uh.cz, Wikipedia)

Historie někdejšího královského města Uherské Hradiště je bohatá a sahá do dávné minulosti. Mírné klimatické podmínky a úrodná půda v nivě řeky Moravy předurčily tato místa pro rané osídlení, které je zde doloženo již ve starší době kamenné, patří k nejstarším sídelním oblastem České republiky.

Na křižovatce obchodních cest, vedoucích od severu k jihu (moravská část Jantarové stezky) a od západu k východu (Uherská cesta), vznikl v 8. a 9. století důmyslný ostrovní pevnostní systém. Tři původně pusté ostrovy na řece Moravě byly na počátku 9. století osídleny slovanským lidem, přičemž stěžejní úlohu hrál tzv. Svatojiříský ostrov, nazývaný podle kaple sv. Jiří, která na něm stála. Sídelní areál na území dnešního Starého Města, Uherského Hradiště a Sadů patřil nepochybně k centrům Velké Moravy. Byla zde soustředěna mocenská správa, řemeslná výroba a obchod i náboženská a kulturní sféra. Po zániku Velkomoravské říše význam tohoto centra pominul.

Obr. 2: Situace historických lokalit

Ve 13. století se jihovýchodní Morava stala terčem častých nepřátelských nájezdů. Pohraničními stezkami a brody pronikaly jednotky nepřátel a plenily úrodnou moravskou zemi. Tehdy znovu vzrostl strategický význam

ostrova v řece Moravě. Nepřátelskými nájezdy trpělo nejen obyvatelstvo, ale rovněž velehradský klášter, založený na počátku 13. století cisterciáckým řádem. Opat Hartlib se proto prostřednictvím olomouckého biskupa obrátil na panovníka s prosbou o zajištění ochrany. Královští rádci spolu s olomouckým biskupem Brunem vybrali jako nejpříhodnější místo k založení pevnosti ostrov, na němž stála již zmiňovaná kaple sv. Jiří a několik rybářských chatrčí. Listina krále Přemysla Otakara II. z 15. října 1257 dosvědčuje, že město bylo založeno na ostrovní půdě, náležící velehradskému klášteru, aby ochraňovalo nejen konvent, ale zejména blízkou zemskou hranici.

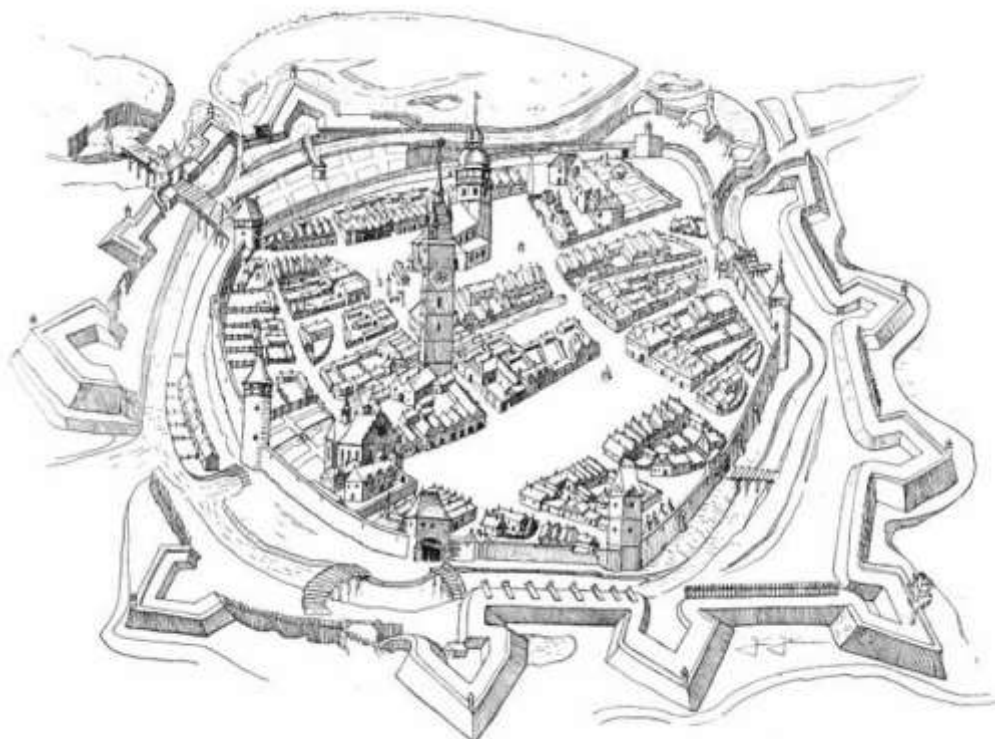
Obyvateli nového města se stali osadníci z blízkých trhových vsí, královských Kunovic a klášterního Veligradu (Starého Města). Toto dvojí osídlení předurčilo vzhled města, v němž vznikly v těsném sousedství dvě trhové osady, každá s náměstím. Základní plán města navazoval pravděpodobně na původní slovanské osídlení, v jeho jádru byl dodržen charakteristický středověký geometrismus, při okrajích se ulice svým tvarem přizpůsobovaly městskému opevnění. Obě náměstí byla postavena na pravoúhlém půdorysu, do každého rohu náměstí ústily rovněž pod pravým úhlem ulice. Výjimku tvořila dnešní Prostřední ulice, která spojovala obě náměstí. Parcela, ležící uprostřed této ulice, byla v roce 1296 vybrána pro stavbu první budovy radnice.

Město nemělo zpočátku jasný název, ten se v historické době několikrát změnil. Co však bylo jasné, byla funkce města – důvody jeho založení. Město na ostrovech na řece Moravě bylo založeno z důvodů obranných a hospodářských. Dálková cesta, vedoucí do Uher, byla přeložena tak, aby procházela městem. Za mostem přes Moravu procházela Staroměstskou bránou přes obě tržiště a Kunovickou bránou pokračovala dál. Aby město mohlo dostát svému strategicko-vojenskému poslání, muselo být opevněno. Nejstarší opevnění bylo dřevěné, tvořil ho val s palisádou. Od poloviny 14. století bylo započato se stavbou kamenných hradeb, jejichž podoba se vyvíjela. V 15. století město obklopoval věnec kamenného opevnění, jenž byl podstatně přebudován po skončení česko-uherských válek na konci 15. století.

Obr. 3: Uherské Hradiště podle Willenberga – konec 16. století

Také v následujícím období, zejména v 17. století, v době třicetileté války, pokračovaly práce na výstavbě a zdokonalování hradeb. V konečné podobě tvořila fortifikační systém města vnitřní kamenná hradba se sedmi věžemi (tři měly kruhový půdorys, čtyři pravoúhlý), hradební příkop a vnější kamenná hradba s bastiony.

Obr. 4: Uherské Hradiště v době barokní

Obr. 5: Model Uherského Hradiště z roku 1730 (www.pkmodel.cz)

Do města vedly ve středověku celkem tři brány, dvě z nich ležely na již zmiňované dálkové cestě z Uher. V archívních materiálech se obě brány poprvé uvádějí v roce 1362 v souvislosti s vybíráním mýta a mostného. Do dnešních dob se dochovala pouze třetí brána, dříve nazývaná Zadní, Shořelá (po požáru roku 1609) a někdy i Královská, kterou nyní známe pod názvem Matyášova.

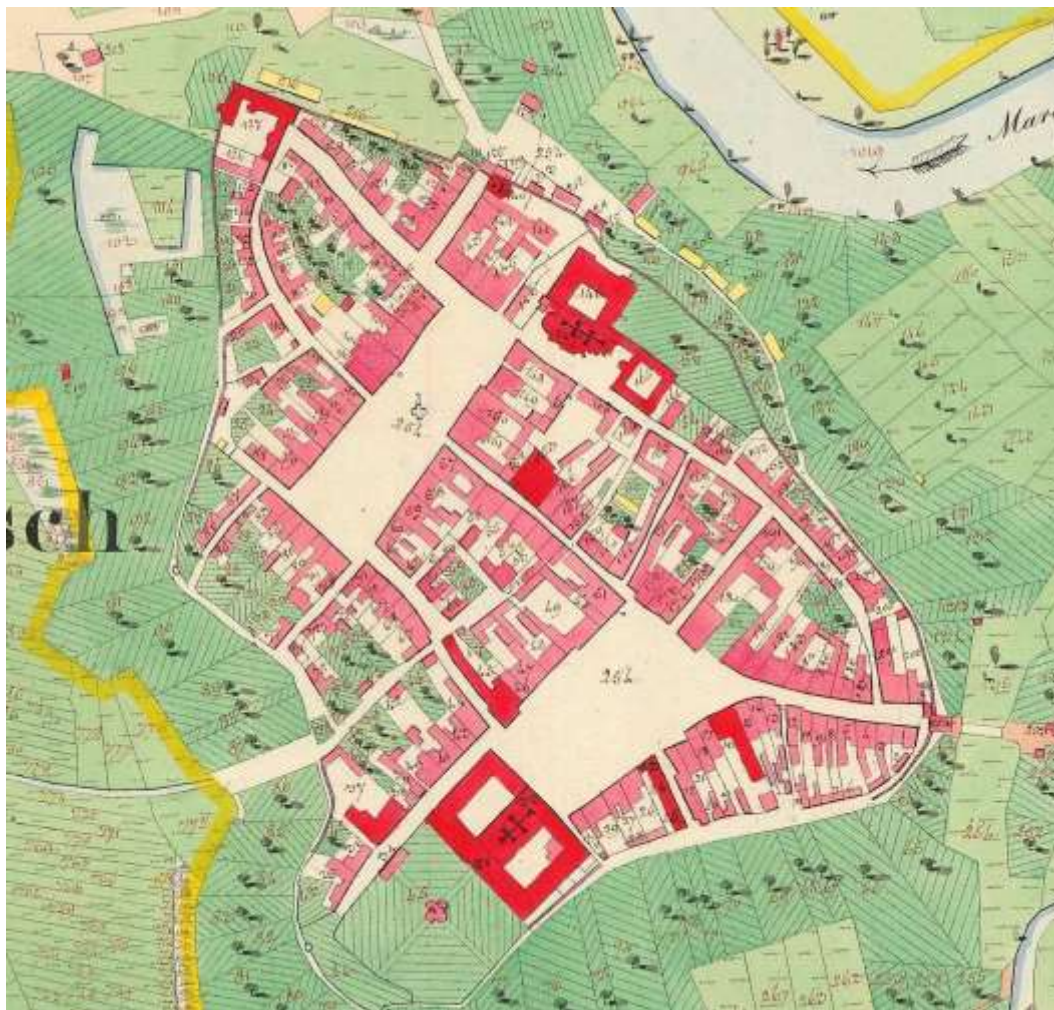

Obr. 6: Zákres přibližného průběhu vnitřního městského opevnění s polohou městských bran

Město má dodnes dvě náměstí, která byla při založení umístěna na dvou oddělených ostrovech. Děлил je úzký potok či strouha – několik metrů široký kanál nazývaný „Splávek“, který tekla dnešní ulicí Na Splávku přes Zelný trh, Prostřední ulicí, poté dvorem radnice a zahradou tehdy farního kostela ze 13. století zasvěceného Panně Marii a za ním opouštěl město.

Po svém založení bylo město osídleno obyvateli dvou přilehlých trhových obcí – Kunovic a Starého Města. Obě tyto skupiny si postavily své náměstí: Kunovjané měli náměstí zvané až do roku 1955 Hlavní náměstí, později Gottwaldovo a nyní od roku 1990 Masarykovo náměstí; stál na něm kostel sv. Jiří, jehož základy jsou dnes skryty pod dlažbou. Staroměstšané měli Mariánské náměstí s mariánským morovým sloupem. Obě náměstí byla posléze spojena Prostřední ulicí, která byla velmi úzká, aby se dala snadno přehradit, jelikož mezi dvěma etniky vznikaly často šarvátky a boje.

Funkci pevnosti přestalo město plnit v letech 1780 - 1790, avšak ještě dlouho zůstávalo sevřeno v původních hradbách. Postupné rozrůstání města vně hradeb započalo v závěru 1. poloviny 19. století, výraznější změny nastaly pak v 70. letech, kdy nová výstavba směřovala k rozšíření půdorysu města.

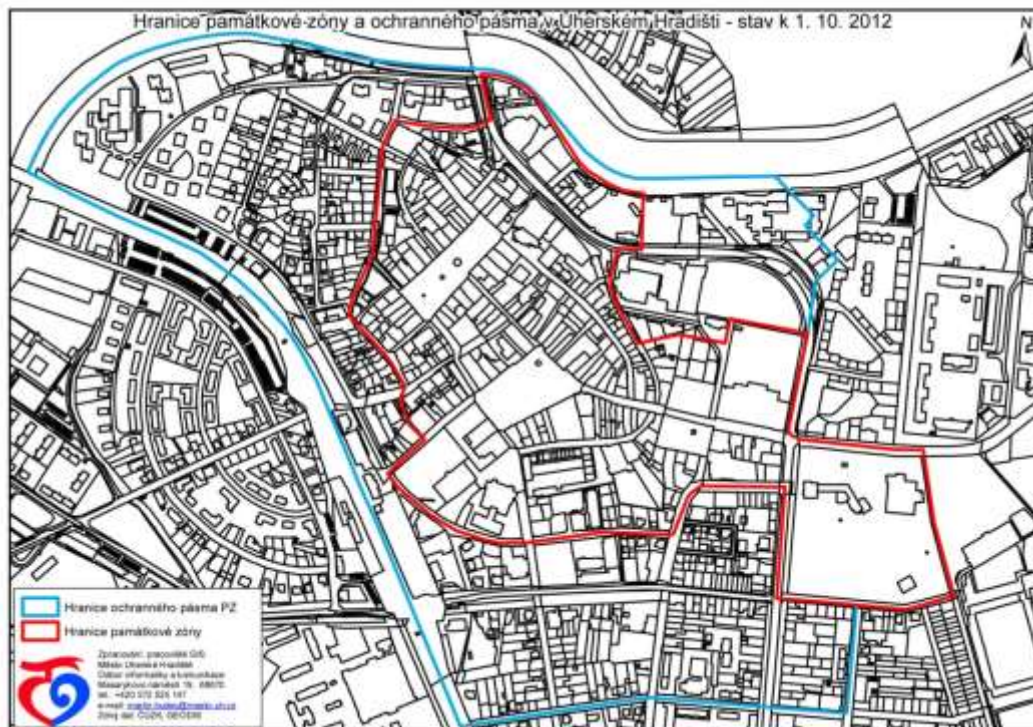
Obr. 7: Uherské Hradiště – mapový podklad – císařský otisk (1. polovina 19. století)

V 90. letech 19. století byla postavena řada významných budov, např. justiční palác, nová radnice, náměstí F. Palackého. V prvním desetiletí 20. století byla stavební činnost zaměřena na výstavbu několika průmyslových podniků a dostavbu započatých celků. V meziválečném období zaznamenalo město výrazný vzestup stavební činnosti. Příznivě reagovalo na podněty tehdejší architektonické avantgardy, reprezentované významnými architekty (Vladimír Zákrejs, Bohumil Fuchs). Oba se výrazně zapsali do architektonického vzhledu města zpracováním ideových zastavovacích plánů.

Historické centrum Uherského Hradiště je prohlášené městskou památkovou zónou. K prohlášení došlo v roce 1990, a to vyhláškou Jihomoravského Krajského národního výboru ze dne 20. 11. 1990.

V roce 1995 bylo stanoveno ochranné pásmo městské památkové zóny, a to Rozhodnutím Okresního úřadu v Uherském Hradišti o určení ochranného pásma městské památkové zóny Uherské Hradiště čj. Kult/95/1226 ze dne 8. 8. 1995.

Na území Uherského Hradiště se nachází ochranné pásmo archeologické lokality Sady, které bylo vyhlášeno Rozhodnutím Okresního úřadu v Uherském Hradišti o vyhlášení a vymezení ochranného pásma archeologické lokality Sady v Uherském Hradišti čj. kult/98/782 ze dne 30. 6. 1998. Toto ochranné pásmo zajišťuje potřebnou ochranu nemovité kulturní památky 11811/7-3498 Rovinné neopevněné sídliště sady (archeologické stopy), která je součástí Národní kulturní památky 134 Soubor pozůstatků velkomoravské sídelní aglomerace Staré Město – Uherské Hradiště – Modrá.

Obr. 8: Hranice městské památkové zóny a jejího ochranného pásma

Obr. 9: Nemovitá kulturní památka archeologická lokalita Sady (žlutá) včetně ochranného pásma (červená)

Obr. 10: *Současná podoba města Uherské Hradiště – letecká fotografie.*

4.1.1.2 Analýza vzhledu města z dálkových pohledů

Zástavba města Uherského Hradiště se nachází v nivě řeky Moravy na rozhraní pahorkatinné krajiny v nadmořské výšce 185 - 220 m. n. m. V údolní nivě došlo k významným antropogenním zásahům do krajiny, zejména v návaznosti na regulaci toku řeky Moravy. Mírně zvlněná krajina se nachází na východních okrajích řešeného území a jižně v Mikovicích.

Z hlediska morfologie město tvoří územní rovinu, kterou vyrovnávaly náplavy řeky Moravy do nadmořské výšky 178–180 m. Na západní straně se terén úměrně zvedá do výšky 205 m, na opačné straně (východně od místní části Mařatice) je údolí ohraničeno kótou 230 m n. m.

Obr. 11: Uherské Hradiště na zeměpisné mapě. Patrná řeka Morava na západě a řeka Olšava na jihu. Na východním okraji se terén mírně zvedá k Praktické vrchovině.

Obr. 12: Uherské Hradiště – 3D terén. Vlevo Staré Město a řeka Morava, v pozadí Praktická vrchovina.

Město Uherské Hradiště – respektive jeho zástavba a jeho významné dominanty – se uplatňuje v dálkových pohledech právě ve vztahu k charakteristické morfologii terénu. Morfologie území určuje, odkud se zástavba města a jeho jednotlivých částí pohledově uplatňuje v dálkových pohledech, jaká jsou charakteristická panoramata města a které stavby nebo soubory staveb je utvářejí. Ideální pohled na město a jeho panorama je z výše položených míst východně a severozápadně od města – zejména ze svahů Černé hory (PP Rochus) a z Výšiny sv. Metoděje severně od městské části Sady a ze silnice ze Starého města na Jalubí.

Panorama města utváří především charakteristická trojice výškově uplatňujících se staveb historického centra města – **věže kostela sv. Františka Xaverského** na Mariánském náměstí, **věž staré radnice** v Prostřední ulici a **věž kostela Zvěstování Panny Marie** ve Františkánské ulici. Tyto stavby utvářejí identitu města a vytvářejí jeho charakteristickou siluetu v dálkových pohledech. Naopak některé objekty o vyšší podlažnosti se uplatňují v městských panoramatech rušivě a bylo by vhodné je v noční světelné scéně města potlačit. Jedná se zejména o výškový objekt na Velehradské třídě u autobusového nádraží a trojici bytových výškových domů v blocích západně od třídy Maršála Malinovského.

Obr. 13: Pohled na město ze svahů Černé hory, z přírodního parku Rochus.

Obr. 14: Pohled na město z Výšiny sv. Metoděje.

Obr. 15: Historické dominanty města na dobové pohlednici.

Panorama města se nejvíce uplatňuje při pohledech od východu (ze svahů Černé hory a z Výšiny sv. Metoděje) a severozápadu a díky rovinnému terénu v místě soutoku řek Moravy a Olšavy také částečně od jihu (např. ze silnice E50). Dálkovým pohledům od jihozápadu brání Kunovický les, od západu zástavba Starého Města.

Dále od východu – z městských částí Sady, Vésky, Míkovice – se historické centrum města se svými dominantami pohledově neuplatňuje díky zvýšenému terénu na západním okraji městských částí Sady a Mařatic. Dálkovým pohledům z tohoto směru dominuje **kostel Narození Panny Marie** v Sadech.

Obr. 16: Pohled směrem k městu od Véseky. Pohled na město zakrývá zvýšený terén.

Obr. 17: Průhled ulicí Podboří v Mikovčích na kostel Narození Panny Marie v Sadech.

Podobně jsou konfigurací terénu omezené i pohledy na panorama města od severu od Jarošova, ulice Pivovarská a Sokolovská jsou vedené při spodní hraně svahu vytvořeného korytem řeky Moravy. Dálkovým pohledům brání také okolní zástavba.

Obr. 18: Průhled ulicí Sokolovskou k centru města.

Ze severu je pohled na siluetu města otevřený z volné krajiny mezi řekou Moravou a silnicí E55 (v úseku od ulice Huštěnovské, Staré Město po Huštěnovice) přes městskou část Rybárny. Optimální dálkové pohledy na město ze severozápadu jsou ze silnice na Jalubí (v prodloužení ulice Jakubské, Staré Město).

Dálkové pohledy na panorama města od západu jsou omezené vzhledem k těsné poloze Starého Města k západnímu břehu řeky Moravy. Pohled na Uherské Hradiště je tak vždy konfrontován s panoramatem Starého Města, kterému dominuje hmota moderního kostela sv. Ducha na náměstí Velké Moravy. Vzdálený pohled je částečně možný ze silnice na Zlechov z vyvýšeniny za obcí Zlechov. Od západu je tak zásadní pohled

na město ze silničního mostu přes řeku Moravu. V průhledu Velehradskou třídou se jako dominanta uplatňuje věž kostela Zvěstování Panny Marie.

Obr. 19: Pohled ze silničního mostu na věž kostela Zvěstování Panny Marie.

Viditelnost charakteristického panoramatu města z dálkových pohledů je tedy (alespoň částečně) možná ze všech světových stran. Tomu by také měl odpovídat návrh cílového stavu architektonického osvětlení charakteristických dominant, které městské panorama utvářejí.

Obr. 20: Schéma viditelnosti charakteristického panoramatu města. Vyplněné plochy vyznačují směr pohledu, odkud je historické centrum města s dominantami viditelné.

Místa / lokality vykazující nadměrné – rušivé osvětlení

Průzkum zájmového území odhalil v řešeném území lokality, které vykazují nadměrnou osvětlenost prostoru – toto osvětlení může být rušivé jednak ve vztahu k okolní (sousední) zástavbě nebo vzhledem k plochám ve vymezené zóně přírodní (environmentální hledisko – viz další kapitoly tohoto dokumentu), ale také je rušivé s ohledem na světelné panorama města. Tyto nadměrně osvětlované prostory vytvářejí v panoramatech města výrazné světelné akcenty – bohužel bez potřebné logiky vzhledem k urbanistickému významu místa ve struktuře města nebo významu lokality jako takové. Světelná panoramata města jsou v důsledku toho těmito světelnými akcenty narušena.

Jedná se zejména o lokalitu komerčního centra s rozsáhlým pozemním parkovištěm mezi ulicí 28. října a třídou Maršála Malinovského a areál Městského fotbalového stadionu Miroslava Valenty.

Obr. 21: Noční pohled na osvětlený areál komerčního centra na třídě Maršála Malinovského z Výšiny sv. Metoděje.

Stávající řešení umělého osvětlení v těchto lokalitách vykazuje podobné principy – použití silných světelných zdrojů na velmi vysokých stožárech. Toto technické řešení má za následek, že jednotlivé světelné body silného světla se přímo uplatňují v panoramatech města – jako silné světelné body nad horizontální úrovní výšky okolní zástavby. Silně nasvětlené plochy jsou pak světelně akcentovány mimo jakoukoliv výtvarnou koncepci celkového účinku nočního osvětlení celého města.

Obr. 22: Způsob řešení osvětlení parkovacích ploch komerčního centra.

Obr. 23: Způsob řešení osvětlení hrací plochy fotbalového stadionu.

Místa / lokality vykazující nedostatečné osvětlení pro vytvoření charakteristického panoramatu města

Z noční fotografie panoramatu města je naopak patrné nedostatečné osvětlení dominant charakteristických pro toto panorama. Všechny tři věžové dominanty se ve světelném obrazu v podstatě neuplatňují, stávající způsob jejich osvětlení nezohledňuje jejich význam pro vytvoření čitelného nočního obrazu města.

4.1.1.3 Analýza vzhledu města z vnitroměstských pohledů

(zdroj: textová část odůvodnění ÚP Uherské Hradiště, Generel dopravy souměstí Uherské hradiště – Staré Město – Kunovice)

Specifický historický vývoj města Uherské Hradiště a jeho městských částí se stal základem pro dopravně – urbanistickou koncepci města, jeho dopravního systému a uspořádání veřejných prostranství. Základem tohoto systému je radiální systém historických stop obchodních stezek, které se protínají na půdorysu středověkého města se dvěma náměstími. Na základní prostorovou koncepci veřejných prostranství (dopravně – urbanistický skelet), které viditelně kopírují historickou cestní síť, navazují další veřejné prostory města s pozdějším datem vzniku. Historickým vývojem byl položen základ specifické hierarchie veřejných prostorů, které následně utvářejí město – veřejné prostory mají rozdílné charaktery: od městských tříd se zvýšenou intenzitou dopravy po klidné obytné ulice nebo pěší zóny s vyloučením dopravy; od prostorných otevřených náměstí nebo prostorné parky po úzké stísněné středověké ulice.

Uvedené principy urbanistické kompozice veřejných prostranství lze v menším měřítku vystopovat i samostatných městských částech, které jsou součástí řešeného území. V těchto lokalitách stojí v hierarchii veřejných prostranství vždy nejvýše prostor, kolem kterého se daná obec historicky formovala (náves – Mařatice, Jarošov, Sady, Vésky, nebo křižovatka cest – Míkovice).

Obr. 24: Historická cestní síť v okolí města – mapový podklad – císařský otisk (1. polovina 19. Století).

Základní komunikační systém města, dopravní skelet

Základní dopravní kostra řešeného území je definována především silničními komunikacemi. Jejich stávající prostorové uspořádání lze charakterizovat jako radiální, kdy jsou jednotlivé hlavní trasy vedeny z různých směrů k historickému centru města. Správním územím města Uherské Hradiště jsou vedeny silnice:

- I/50 Brno – Brno, východ – Holubice – Slavkov u Brna – Uherské Hradiště – Starý Hrozenkov – Slovensko
- I/55 Olomouc – Přerov – Hulín – Otrokovice – Uherské Hradiště – Uherský Ostroh – Veselí nad Moravou – Petrov – Hodonín – Břeclav – Poštorná – Rakousko
- II/497 Zlín – Březolupy – Uherské Hradiště
- III/05013 Uherské Hradiště, příjezdná
- III/05014 Uherské Hradiště – Míkovice
- III/05017 Kunovice – Podolí

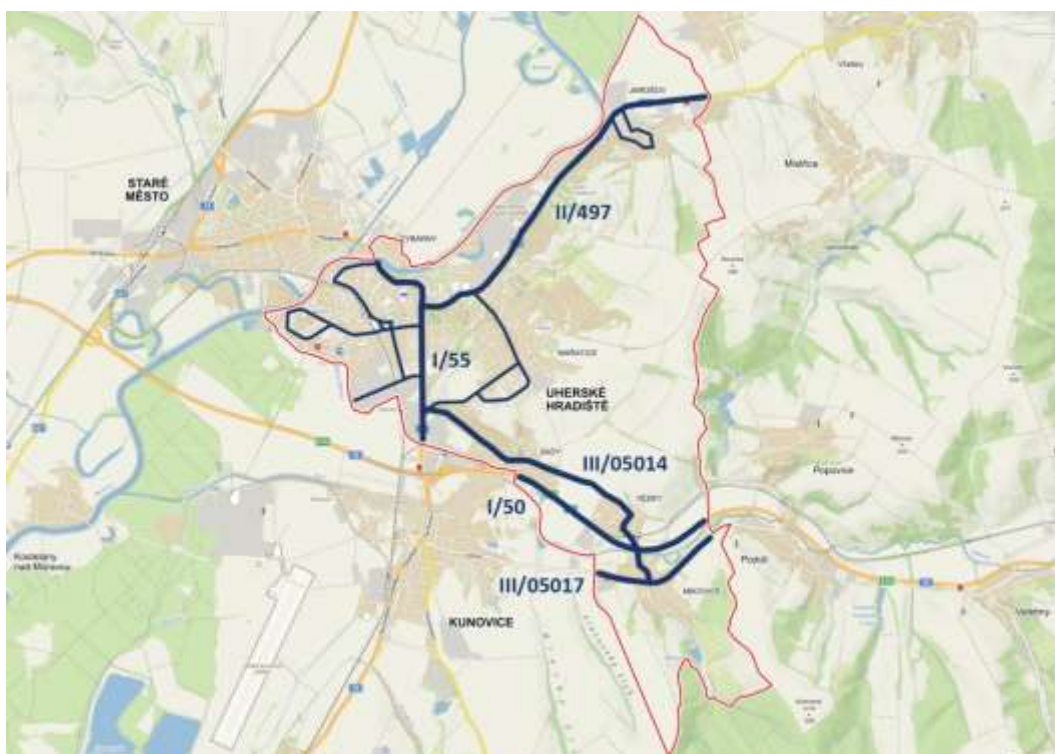
Na silniční komunikace navazuje síť místních komunikací, která zajišťuje obsluhu veškeré zástavby, pokud není přímo obsloužena ze silničních průtahů. V Uherském Hradišti (městě) jde převážně o dvoupruhové úseky s nehomogenní šířkou vozovky (nejednoznačnou kategorií). V místních částech pak převážně o jednopruhové komunikace. Tyto komunikace lze dále rozčlenit do tří kategorií – místní komunikace II., III. a IV. třídy dle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, které z hlediska urbanistického – dopravního odpovídají funkčním skupinám B, C a D dle ČSN 73 6110 (místní komunikace I. třídy – funkční skupina A – se v Uherském Hradišti nenacházejí).

Mezi místní komunikace II. třídy (významnější místní komunikace se sběrnou funkcí) jsou zařazeny: ul. 1. Máje, J. E. Purkyně, Kollárova, Louky, Markov, Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Návsí, Na Svárově, Nová cesta, Průmyslová, Na stavidle, Sadová, Stojanova, Stará Tenice, Štěpnická, Větrná, Za Humny a

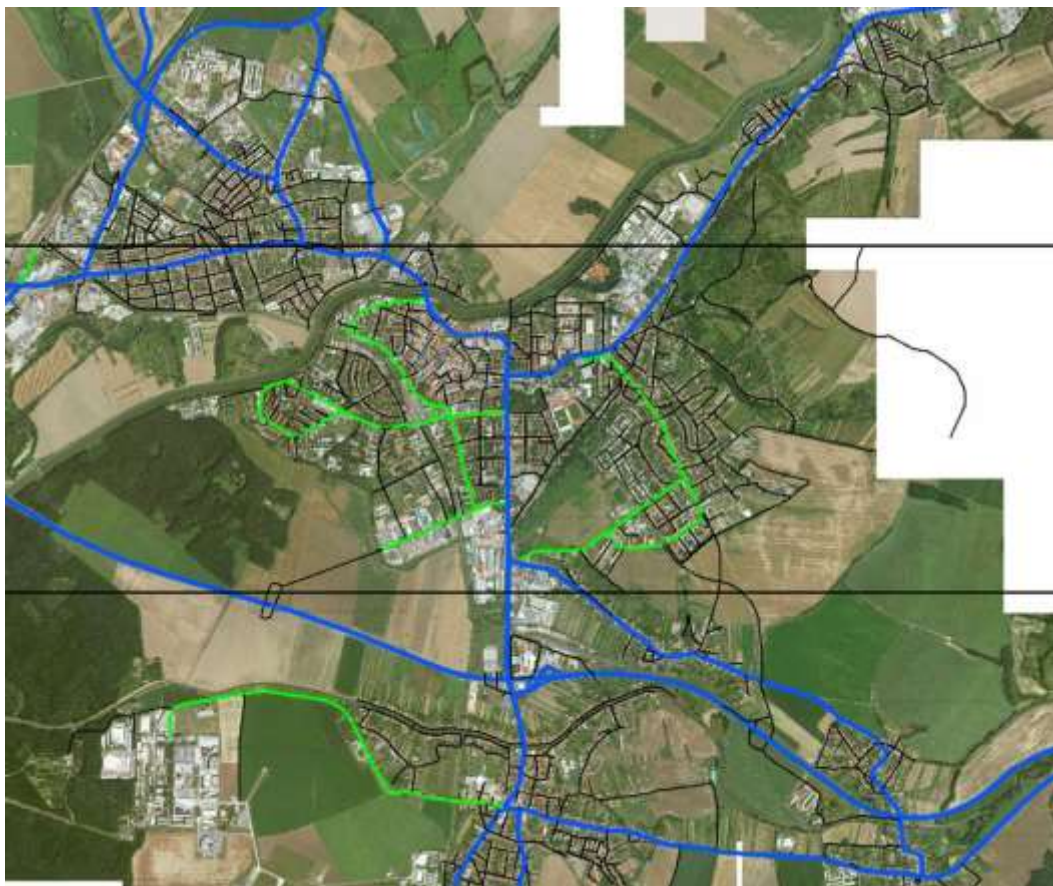
Zahradní. Tyto komunikace spolu s navazujícími úseky některých silničních a obslužných místních komunikací vytvářejí základní kostru dopravního systému města (ZÁKOS):

- ul. Svatojiřské nábřeží, Moravní náměstí, Na Stavidle, Kollárova, Stará Tenice a Stojanova, které společně se silnicí I/55 (Velehradská třída a třída Maršála Malinovského) a silnicí III/05013 (Svatoplukova a ul. Jiřího z Poděbrad) tvoří vnitřní městský okruh;
- ul. J. E. Purkyně, Štěpnická a Zahradní, které jsou hlavními příjezdovými komunikacemi do sídliště Mojmír a Štěpnice;
- ul. 1. Máje, Sadová a Větrná, které zpřístupňují městskou část Mařatice;
- ul. Louky, Markov, Na Návsí, Na Svárově, Nová Cesta a Za Humny, které spolu se silnicí II/497 (ul. Pivovarská) zajišťují dopravní obslužnost městské části Jarošov a sídliště Louky;
- ul. Všeherdova, Palackého náměstí, Havlíčkova, Svatováclavská (část), Hradební (část), Poštovní, Nádražní (pouze výjezd), J. Lucemburského, Otakarova, Vodní (pouze výjezd) a Krátká, které zajišťují dopravní obsluhu historického jádra města.

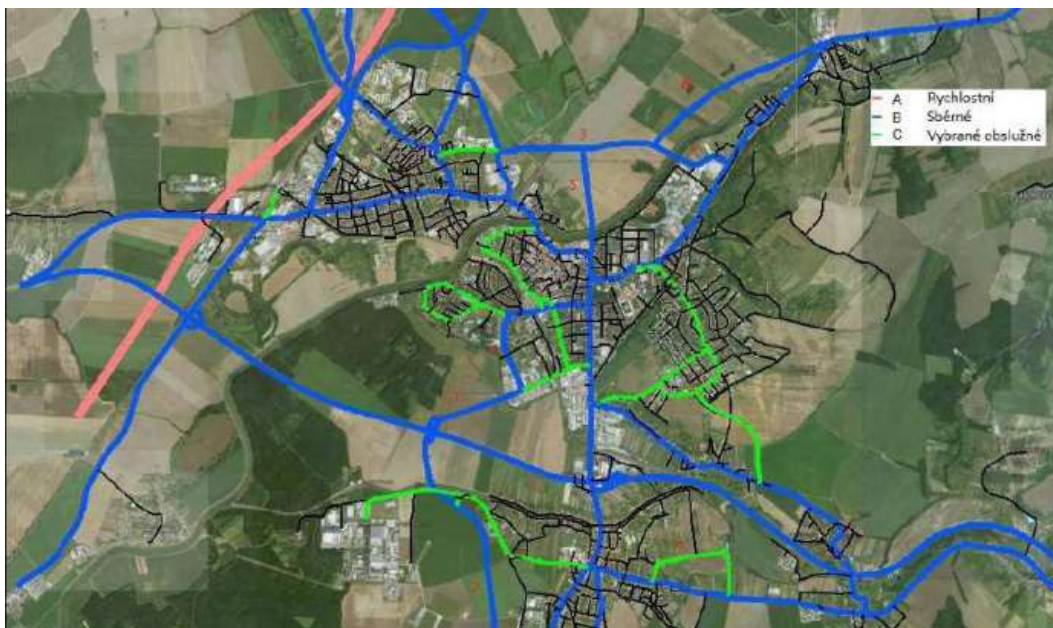
Ostatní místní komunikace mají především obslužný charakter a jsou zařazeny mezi místní komunikace III. třídy (místní komunikace s obslužnou funkcí). Síť místních komunikací IV. třídy (funkční skupina D) v Uherském Hradišti je zastoupena obytnými a pěšími zónami v centru města (podskupina D1) a samostatnými stezkami pro chodce, stezkami pro cyklisty, chodníky (pokud nejsou součástí komunikací jiných funkčních skupin) a ostatními komunikacemi nepřístupnými provozu silničních motorových vozidel (podskupina D2).

Obr. 25: Základní komunikační systém (ZÁKOS) podle územního plánu v rozsahu řešeného území. Pozn.: nejsou zobrazené komunikace zajišťující dopravní obsluhu historického jádra města.

Obr. 26: Základní komunikační systém IAD (zdroj: Generel dopravy souměstí Uherské hradiště – Staré Město – Kunovice).

Obr. 27: Základní komunikační systém IAD pro výhledové období r. 2035 (zdroj: Generel dopravy souměstí Uherské hradiště – Staré Město – Kunovice).

Rozvoj Základního komunikačního systému města je navržen ve strategických dokumentech města a spočívá především v návrhu dílčích opatření, která s vazbou na nadmístní záměry (navržená R55 na území sousedního Starého Města) nebo ostatní významné komunikace v okolí (I/50 v Kunovicích), umožní optimalizaci

dopravních procesů ve městě a okolí. Morfologie a členění Uherského Hradiště totiž v zásadě neumožňuje v řešeném území realizovat velkorysá řešení v podobě komplexních přeložek dopravně nejvýznamnějších komunikací (především silnice I/55) mimo souvislou zástavbu.

Jde především o doplnění dopravního skeletu o nové dopravní prvky (přeložka silnice II/497, místní komunikace spojující stávající silnici I/55 s přeložkou silnice II/497 nebo vazba sídliště Štěpnice na silnici I/50 v Kunovicích), které umožní lepší rozvedení zdrojové a cílové dopravy po Uherském Hradišti. Problematika převedení tranzitní dopravy přes souměstí Starého Města, Uherského hradiště a Kunovic je řešena v rámci ZÚR Zlínského kraje, kde je navržena nová trasa rychlostní silnice R55 mimo správní území Uherského Hradiště.

Podoba základního komunikačního systému města se budoucím rozvojem příliš nemění. Navrženými dopravními prvky na síti významnějších místních komunikací jsou:

- spojka stávající silnice I/55 (od autobusového nádraží severním směrem přes řeku Moravu) a přeložky silnice II/497;
- územní rezerva pro spojku silnice II/497 a přeložky silnice II/497 z Jarošova do Starého Města;
- komunikace v lokalitě u nemocnice propojující ul. J. E. Purkyně a ul. Průmyslovou;
- úpravy ul. Průmyslové, včetně vybudování podjezdu pod celostátní tratí č. 341 a prodloužení její trasy do Kunovic a dále do navržené mimoúrovňové křižovatky se silnicí I/50 mimo řešené území;
- sběrná místní komunikace propojující místní části Sady a Mařatice;
- propojení silnice II/497 (ul. Pivovarská) s ul. Na Svárově;
- územní rezerva pro spojku silnic I/50 a III/05014.

Urbanistická koncepce a typologie veřejných prostranství

Obr. 28: Veřejná prostranství (zdroj: Mapa veřejných prostranství, Geografický informační systém města).

Struktura veřejných prostranství, podobně jako základní dopravní skelet města, byla utvářena historickým vývojem města. Charakter veřejných prostranství je pro jednotlivé vývojové etapy specifický – pro středověké

centrum je typická zastavovací mřížka úzkých ulic okolo centrálních náměstí uvnitř prostoru vymezeného hradbami, pro plochy sídlišť z 20. století je typická rozvolněná zástavba v kontinuálním veřejném prostoru.

Veřejná prostranství mají díky specifickému historickému vývoji města a jeho částí a díky různému významu v dopravním skeletu města různé postavení v hierarchii těchto veřejně sdílených prostor. Významnost některých konkrétních prostorů ve vnitřní struktuře města je ještě umocňována možností unikátních pohledů na specifické stavební dominanty města – ať už v podobě siluet náměstí, nebo v podobě průhledů uličním prostorem na konkrétní stavební dominantu nebo dominanty, nebo jako stavební doprovod významných ulic. Tyto lokální vnitroměstské pohledy a průhledy vytvářejí (podobně jako charakteristické panorama města z dálkových pohledů) jedinečnost místa a identitu města.

Urbanisticky významné městské prostory

Mezi významné městské prostory s charakterem městské třídy můžeme zařadit Velehradskou třídu a třídu Maršála Malinovského. Charakter významného veřejného prostranství je podpořen velkorýsým příčným dopravním uspořádáním a doprovodem významných veřejných budov (Slovácké divadlo, Františkánský klášter, bývalá Synagoga, gymnázium, býv. Justiční palác, Slovácké muzeum apod.).

Obr. 29: Třída Maršála Malinovského.

Mezi urbanisticky nejvýznamnější veřejné prostory pak jednoznačně patří historické centrum města - plocha vymezená obrysem hradebního okruhu středověkého města s dvojicí náměstí a zachovalou sítí ulic historického centra středověkého města. V této části města se uplatňují vnitroměstské pohledy na nejvýznamnější stavební památky města, jako jsou průčelí kostela Františka Xaverského, Jezuitská kolej, budova nové radnice, hotel Slunce, Štanclova lékárna, věž staré radnice, věž kostela Zvěstování Panny Marie, Galerie Slováckého muzea, morový sloup a další stavby a drobnější prvky městského mobiliáře (např. kašny).

Význam veřejných prostranství historického centra města nejen pro obyvatele města, ale i pro jeho návštěvníky, je podpořen vymezením pěší zóny, která zahrnuje ulice Havlíčkovu, Františkánskou (část), Josefa Stancla, Prostřední a Jindřicha Průchy (část) a Mariánské a Masarykovo náměstí.

Obr. 30: Rozsah pěší zóny v historickém centru města.

Obr. 31: Mariánské náměstí s morovým sloupem a věží kostela Zvěstování Panny Marie.

Obr. 32: Věž staré radnice z Mariánského náměstí.

Obr. 33: Průhled ulicí Prostřední na mariánský sloup.

Obr. 34: Průhled na věž staré radnice ze Zelného trhu.

Obr. 35: Průhled na věž staré radnice z Masarykova náměstí.

Obr. 36: Silueta jihozápadní hrany Masarykova náměstí s kostelem sv. Františka Xaverského, Jezuitskou kolejí, Redutou a budovou nové radnice.

Obr. 37: Silueta severovýchodní hrany Masarykova náměstí s budovou Štanclový lékárný a hotelem Slunce.

Obr. 38: Pohled z Masarykova náměstí do Havlíčkovy ulice na čtveřici stromů v místě křížení s ulicí Františkánskou.

Obr. 39: Průhled ulicí Josefa Stancla na kostel sv. Františka Xaverského.

Mezi významné plochy veřejných prostranství jednotlivých městských částí patří zejména plochy historických jader, kolem kterých se těchto obce rozvíjely. V případě Mařatic se jedná náves v místě ulice Na Bahně, Jarošov má své centrum na návsi okolo kostela Panny Marie Růžencové, Sady mají svou náves mezi ulicemi Vřesová, Malostranská a Solná cesta. Věsky mají centrum v ulici Na Dědině v úseku mezi hasičskou zbrojnicí a kapličkou. Centrum Míkovic je v místě křížení ulic Hlavní a Na Příkopě. Část Rybárny vlastní jednoznačné centrum nemá, významným veřejným prostorem je tak nábřeží řeky Moravy – ulice Moravní nábřeží.

Obr. 40: Mařatice, náves – ulice Na Bahně a 1. máje.

Obr. 41: Centrální veřejný prostor v Jarošově – ulice Na Návsi.

Obr. 42: Sady, náves mezi ulicemi Vřesová, Malostranská a Solná cesta.

Obr. 43: Ulice Na Dědině, Vésky.

Obr. 44: Křižení ulic Hlavní a Na Příkopě, Míkovice.

Kompaktní zástavba městského centra

Na městské historické centrum navazuje v omezené míře městská kompaktní zástavba. Tato zástavba vytváří pevné bloky s definovanými uličními čarami. Zástavba přímo vymezuje hranici veřejného prostranství. Tento typ zástavby podobně jako zástavba historického centra vymezuje síť ulic a plochy zastavěných parcel.

Obr. 45: Ulice Jana Lucemburského – uliční prostor definovaný přímo kompaktní zástavbou.

Individuální zástavba

Individuální zástavba rodinnými domy pokrývá větší část zastavěného území, zejména v okrajových městských částech. Tento typ zástavby, podobně jako kompaktní zástavba městského centra, přímo vymezuje hranici veřejného prostranství. Zčásti přímo hmotou objektu (velmi často pak s využitím upravených předzahrádek), zčásti oplocením pozemku.

Obr. 46: Typ tradiční individuální zástavby.

Obr. 47: Typ soudobé individuální zástavby.

Městské parky

Významnými plochami veřejných prostranství ve struktuře města jsou také městské parky. V případě Uherského Hradiště se jedná zejména o Smetanovy sady, Jezuitskou zahradu, městský park Za Plotem a park Bastion.

Obr. 48: Smetanovy sady.

Obr. 49: Jezuitská zahrada.

Obr. 50: Park Za Plotem.

Obr. 51: Park Bastion.

Sídliště

Specifickými plochami veřejných prostranství jsou sídliště, budovaná zejména v 2. polovině 20. století. Urbanisticky komponovanou formu zahradního města s geometrickým uspořádáním ulic má sídliště Mojmír I, zástavba respektuje urbanistický plán arch. Vladimíra Zákrejse z roku 1935. Ostatní sídliště, zejména sídliště Štěpnice a sídliště Východ, jsou standardními sídlišti s kontinuálním veřejným prostranstvím.

Obr. 52: Sídliště Mojmír I, ulice Husova.

Obr. 53: Sídliště Štěpnice.

Obr. 54: Sídliště Východ.

Charakter veřejného osvětlení podle jednotlivých městských částí

Uherské Hradiště – město

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je velmi různorodý. Široká je jak paleta konkrétních konstrukčních forem a typů svítidel (svítidla na stožárech, svítidla na konzolách, svítidla na převěsech, svítidla s výložníky nebo na nástavcích), tak i paleta vzhledu (designu) jednotlivých svítidel. Víceméně jednotná je teplota chromatičnosti použitého světla, což je dáno téměř výhradním použitím vysokotlakých sodíkových výbojek. Použití LED zdrojů s nižší teplotou světla je výjimečné – vyskytuje se pouze v lokálně, nejvíce pak na sídlišti Štěpnice.

V historickém centru města mají použita svítidla převážně kulovitý tvar – design, velikost svítidel, řešení výsvitu do horní hemisféry a řešení jejich kotvení je pak odlišné spíše podle jednotlivých ulic a doby realizace, než podle historického kontextu daného místa v urbanistické struktuře města. Narazit je ale možné i na svítidla válcového tvaru s cylindrem, případně na historizující lucerny (Masarykovo náměstí).

V plochách pěší zóny a v ulicích s vyloučenou automobilovou dopravou lze vysledovat tendenci umísťovat prvky veřejného osvětlení s moderním soudobým designem, s nepřímým způsobem osvětlení pochozích ploch (pomocí odrazných ploch).

V ploše Mariánského náměstí je základní osvětlení zajištěno soustavou svítidel ve dvou řadách a dalšími svítidly po obvodě náměstí, které jsou kotvené přímo na fasády objektů. Vzhledem k velikosti prostoru Mariánského náměstí působí stávající výška stožárů základního osvětlení jako malá a k danému prostoru nepřiměřená.

Obvod Masarykova náměstí není osvětlen rovnoměrně, v některých úsecích veřejné osvětlení zcela chybí. Svítidla použitá na osvětlení obvodu náměstí nemají jednotný design. V ploše Masarykova náměstí je dominantní dvojice osvětlovacích stožárů, které mají dnes již velmi zastaralý design – základ těchto svítidel tvoří odstupňovaný válcový sloup se standardní patičkou, na tento sloup je navlečena konstrukce s šesti kulovými svítidly.

Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (Velehradská třída, třída Maršála Malinovského, Sokolovská, Svatoplukova, Jiřího z Poděbrad, J. E. Purkyně, Zahradní, Štěpnická, Svatojiřské nábřeží, Stará Tenice, Na Stavidle, Kollárova, Svatováclavská, Průmyslová) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s nástavci. Tento typ osvětlení je volen zejména vzhledem k dopravnímu významu uvedených komunikací.

Tato forma osvětlení se také nachází v dalších ulicích, zejména v těch, které k ulicím základního komunikačního systému přiléhají, nebo vytvářejí pátevní komunikace na větších sídlištích. Takové formy osvětlení lze zaznamenat např. v ulicích Dvořákova, Boženy Němcové, Šafaříkova, Na Morávce, Mánesova, Štefánikova, Sportovní nebo 28. října. V těchto ulicích je taková forma veřejného osvětlení z pohledu urbanistické hierarchie veřejných prostranství nevhodná a bylo by dobré vysoké stožáry nahradit nižšími.

I v samotném centru města, ale i v přilehlých plochách s obytnou zástavbou, je pro osvětlení některých ulic využito řešení s umístěním svítidel na sloupech nadzemních energetických rozvodů.

V ulicích s obytnou zástavbou přiléhající k historickému centru jsou koncepční principy v podstatě identické s centrem města – patrná je různorodost technického řešení i designu svítidel. Svítidla mají většinou technický design. Na sídlištích lze pozorovat větší ucelené celky s jednotným technickým řešením s designem.

V městských parcích je veřejné osvětlení téměř výhradně využíváno k osvětlení pěších komunikací. Ve větší míře není používána kombinace základního osvětlení se specifickými formami osvětlování prvků zahradní architektury a zeleně (osvětlení altánů, soch a plastik, specifické osvětlení cest, lávek a mostků - bollardy, zemní svítidla, chodníkové stopy, podvodní osvětlení vodních ploch apod.).

Noční pohledy na hlavní stavební dominanty města prozrazují, že tyto významné objekty nemají vlastní architektonické osvětlení, které by respektovalo skutečnost, že jsou tyto objekty viditelné také z vnitroměstských pohledů. V zásadních pohledových směrech se tak tyto dominanty neuplatňují ve světelné scéně jednotlivých vnitroměstských prostor.

Obr. 55: Charakter VO na Mariánském náměstí – kulová svítidla na nízkých historizujících stožárech.

Obr. 56: Noční pohled na Mariánském náměstí – jako nedostatek je vnímána příliš malá výška stožárů svítidel v ploše náměstí, nepřiměřená velkorysosti prostoru. Patrný je zcela nedostatečný světelný akcent dominanty – věže kostela Zvěstování Panny Marie – v noční scéně náměstí se vůbec neuplatňuje.

Obr. 57: Kulový tvar mají i svítidla po obvodu náměstí, která jsou osazená přímo na fasádách objektů na spodních konzolách. Identická svítidla jsou použita např. v ulici Prostřední.

Obr. 58: *Odlíšný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Jindřicha Průchy.*

Obr. 59: *Odlíšný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Jindřicha Průchy v místě Galerie Slovákého muzea. Kulová svítidla jsou umístěná také na válcovém stožáru. Identická svítidla jsou použita v ulici Dlouhá.*

Obr. 60: Příklad nedostatečně prosvětleného zákoutí městského parteru historického centra – před vstupem do kostela Zvěstování Panny Marie.

Obr. 61: Kulový design svítidel s neprůsvitnou horní hemisférou v ulicích Františkánská, Krátká, Mlýnská, Šromova, Josefa Stancla, U Reduty, Sloupského.

Obr. 62: Odlíšný design kulových svítidel a jejich spodní konzoly v ulici Vodní.

Obr. 63: Charakter VO v ulici Šromova. Válcová svítidla s cylindry, válcový stožár.

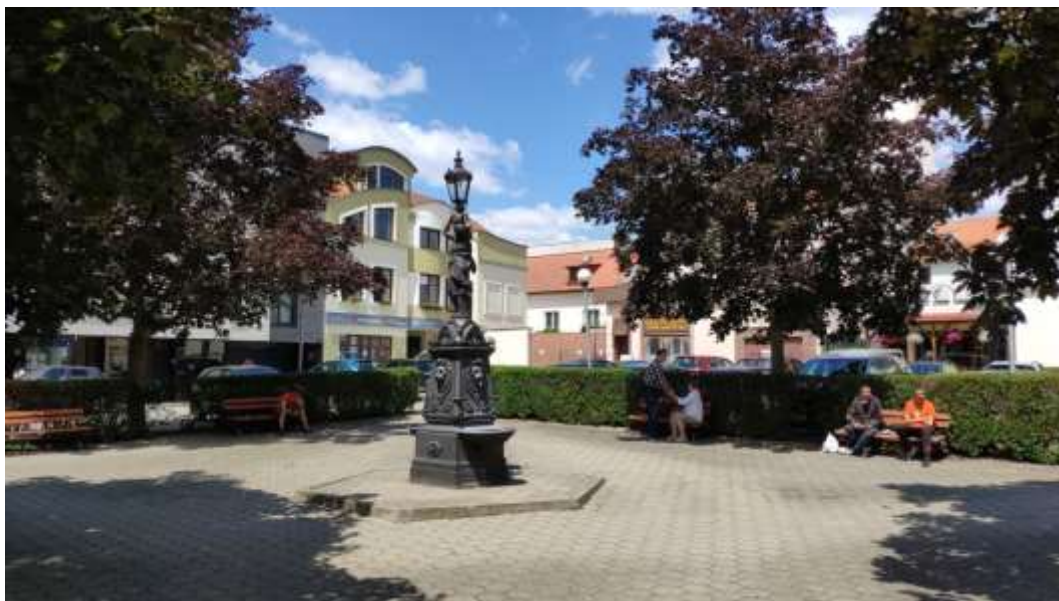
Obr. 64: Charakter VO vnitrobloku u staré radnice. Osvětlení na nízkých stožárcích, identická svítidla na konzolách vnitřních fasád vnitrobloku.

Obr. 65: Kulový design svítidel s neprůsvitnou horní hemisférou v okolí Františkánského kláštera. Identická svítidla jsou použita v ulici Menclovice.

Obr. 66: Kulový design svítidel na Zelném trhu. Válcový stožár bez patice.

Obr. 67: Historická fontána na Zelném trhu s lucernou na vrcholu. Zřetelný je designový kontrast s prvky základního osvětlení prostoru náměstí – s lapidárními bílými kuličkami na válcových sloupech.

Obr. 68: Charakter VO v ploše Masarykova náměstí – sestava kulových svítidel na standardním odstupňovaném válcovém stožáru s patičí.

Obr. 69: Noční pohled na jižní část Masarykova náměstí. Viditelný nedostatek osvětlení pochozích ploch v pravé části fotografie – před jezuitskou kolejí. Nevýrazné osvětlení obvodu náměstí. Nasvětlení dvou stavebních dominant – průčelí kostela sv. Františka Xaverského a budovy nové radnice je provedeno světlem s různou teplotou chromatičnosti.

Obr. 70: *Historické/historizující lucerny na konzolách na fasádách domů na severozápadní straně Masarykova náměstí.*

Obr. 71: *Atmosféra historického jádra města s použitím historické/historizující lucerny, na dokonalou atmosféru má vliv i zvolená chromatičnost světla – tedy velmi teplé, až oranžové světlo sodíkových výbojek.*

Obr. 72: Charakter VO na jihovýchodní straně Masarykova náměstí. Válcová svítidla s cylindry, odstupňovaný stožár.

Obr. 73: Noční pohled na věž staré radnice z Masarykova náměstí - zcela nedostatečný světelný akcent dominanty. Věž se neuplatňuje ve světelné scéně tohoto průhledu.

Obr. 74: Řešení veřejného osvětlení pěší zóny v Havlíčkově ulici. Nepřímé osvětlení, svítidla s odraznou deskou. Kónický stožár bez patice.

Obr. 75: Totéž osvětlení v noci. Pro pěší zóny je volba odraženého světla vhodná – nicméně zde je patrné nevhodné nastavení optiky svítidla vzhledem k velikosti odrazné desky. Svítidlo více svítí do oken sousedních objektů, než odrazem na plochu chodníku. Subjektivně je tak vnímán jako nasvětlený horní prostor ulice a nikoliv rovina chodníku.

Obr. 76: Absenci veřejného osvětlení v ulici Růžová využívá provozovatel restaurace pro reklamu – realizací videoprojekce do ztemnělého prostoru ulice.

Obr. 77: Řešení veřejného osvětlení pěší komunikace v Protzkarově ulici. Nepřímé osvětlení, svítidla s odraznou deskou. Odstupňovaný stožár bez patice.

Obr. 78: Veřejné osvětlení na převěsech v Nádražní ulici. Různé typy svítidel, nepravidelné rozmístění.

Obr. 79: Charakter VO na Komenského náměstí – výška světelných zdrojů přiměřená městskému prostředí.

Obr. 80: Charakter VO na Komenského náměstí, noční pohled – příklad neopodstatněné změny teploty chromatičnosti světla.

Obr. 81: Příklad nevhodného řešení osvětlení parteru objektu. Osvětlení objektu je příliš intenzivní a má nevhodnou teplotu chromatičnosti – ve vztahu k základnímu osvětlení uličního prostoru. Lepším řešením by v tomto případě bylo prosvětlení výloh komerčních ploch méně intenzivním světlem obdobné teploty chromatičnosti jako základní osvětlení.

Obr. 82: Příklad svítidla osazeného na výložníku ze stožáru energetických rozvodů v centru města – ulice Na Splávku. Svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 83: Charakter VO v místě odhaleného hradebního zdiva v Kollárově ulici. Válcová svítidla s cylindry, odstupňovaný stožár.

Obr. 84: Veřejné osvětlení ve Všehrdově ulici před bývalým Justičním palácem. Kulová svítidla, odstupňovaný stožár.

Obr. 85: Veřejné osvětlení na Palackého náměstí. Kulová svítidla, odstupňovaný stožár.

Obr. 86: Charakter VO v Svatoplukově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem.

Obr. 87: Charakter VO v Dvořákově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem. V ulicích mimo základní komunikační systém města by bylo vhodné zvážit snížení výšky svítidel, pokud to prostorové podmínky v ulici umožňují.

Obr. 88: Charakter VO na třídě maršála Malinovského (silnice I/55) - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem. Svítidlo a stožár bez důrazu na design.

Obr. 89: Pohled přes silniční most přes řeku Moravu na charakter VO na Velehradské třídě (silnice I/55) - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem. Svítidlo a stožár bez důrazu na design.

Obr. 90: Noční pohled na osvětlení stavební dominanty – věže kostela Zvěstování Panny Marie ze silničního mostu přes řeku Moravu. V tomto průhledu se dominanta uplatňuje dostatečně. Tomuto pohledu by ještě slušelo doplnění osvětlení fasády kaple sv. Alžběty.

Obr. 91: Charakter VO na Svatojiřském nábreží, noční pohled. Samostatně osvětlené pochozí plochy chodníku.

Obr. 92: Charakter VO v Kollárově ulici - svítidla jsou osazena na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 93: Charakter VO na sídlišti Mojmír I v Husově ulici - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 94: Charakter VO na sídlišti Mojmír I v ulici Jana Žižky - svítidla na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 95: Charakter VO na sídlišti Mojmír I v ulici Jana Žižky - svítidla na kónických stožárech, bez patice, designové svítidlo.

Obr. 96: Charakter VO na sídlišti Mojmír II - Štěpnice v ulici Jana Žižky – LED svítidla na odstupňovaných stožárech, bez patice.

Obr. 97: Charakter VO na sídlišti Štěpnice v ulici Zahradky – svítidla na odstupňovaných stožárech, bez patice.

Obr. 98: Charakter VO ve Smetanových sadech.

Obr. 99: Charakter VO v Jezuitské zahradě.

Obr. 100: Charakter VO v parku Za Plotem.

Obr. 101: Charakter VO v parku Bastion.

Rybárny

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikace zahrnuté do základního komunikačního systému města (ulice Zerzavice – silnice I/55) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s nástavci. V ulicích s obytnou zástavbou jsou svítidla na samostatných stožárech, ale více často jako součást soustavy energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design.

Mařatice

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je velmi různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (ulice 1. máje, Sokolovská, Sadová, Větrná) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s nástavci. Tento typ osvětlení se ale nachází i v dalších ulicích. V ulicích s obytnou zástavbou jsou svítidla na samostatných stožárech, nebo jako součást soustavy energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – od čistě technického vzhledu po designové zpracování. Jako příkladnou realizaci veřejného osvětlení lze uvést lokalitu v ulici 1. máje před hřbitovem.

Obr. 102: Charakter VO v ulici Sokolovská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem.

Obr. 103: Charakter VO v ulici Sadová - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem.

Obr. 104: Charakter VO v okolí obchodního centra Kaufland – ulice Města Mayen - světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem. V ulicích mimo základní komunikační systém města by bylo vhodné zvážit snížení výšky svítidel, pokud to prostorové podmínky v ulici umožňují.

Obr. 105: Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 106: Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 107: Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla na odstupňovaných stožárech, svítidla kulového tvaru.

Obr. 108: Charakter VO v ulici 1. máje, v prostoru před hřbitovem s kostelem Nanebevzetí Panny Marie. Designová svítidla na kovových kónických stožárech. Výška stožárů přiměřená charakteru lokality.

Obr. 109: Zvolená chromatičnost světla – denní bílá – přispívá k čitelnosti prostoru v místě autobusové zastávky a parkoviště.

Obr. 110: Charakter VO v lokalitě Rochus – muzeum v přírodě.

Obr. 111: Charakter VO v ulici Vinohradská - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů.

Jaktáře (Mařatice)

Veřejné osvětlení zejména podél silnice II/497 (ulice Sokolovská – komunikace je součástí základního komunikačního systému města) a veřejné osvětlení průmyslové zóny – v této lokalitě se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s nástavci.

Obr. 112: Charakter VO v ulici Sokolovská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem.

Obr. 113: Charakter VO v průmyslové zóně západně od ulice Sokolovské.

Jarošov

Podél silnice II/497 (Pivovarská ulice) jsou prvky veřejného osvětlení umístované na zvýšené odstupňované stožáry s nástavci. V uličních prostorech městské části je pak veřejné osvětlení buďto na samostatných stožárech nebo jako součást soustavy energetických rozvodů. Zejména v centrální části jsou svítidla osazovaná na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů. Použité prvky veřejného osvětlení nekladou zvláštní důraz na design.

Obr. 114: Osvětlení uličního prostoru samostatnými svítidly na stupňovitých stožárech, svítidlo bez důrazu na jeho design.

Obr. 115: Veřejné osvětlení centrálního veřejného prostoru Jarošova jako součást energetických rozvodů. Svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů.

Obr. 116: Veřejné osvětlení sídliště Louky – svítidla na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design.

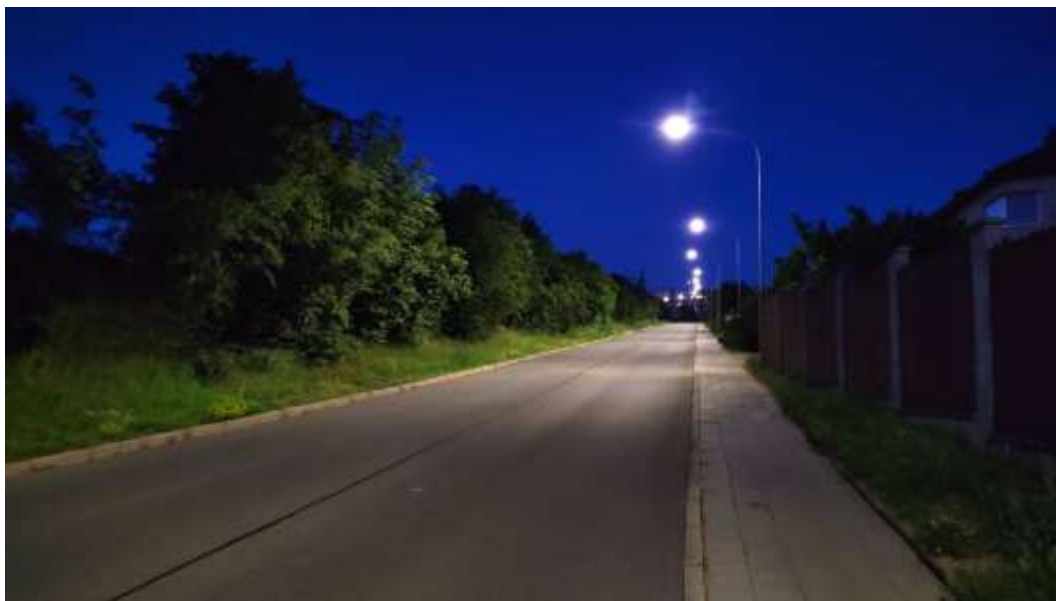
Obr. 117: Charakter VO v ulici Pivovarská – silnice II/497 – světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem.

Sady

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (třída Maršála Malinovského, Větrná) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s nástavci. V ulici Solná cesta a v podstatné většině ulic s obytnou zástavbou jsou svítidla jako součást soustavy energetických rozvodů. V ulici Pod Lipkami jsou použita LED svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – převážně čistě technického vzhledu. Samostatným případem veřejného osvětlení je osvětlení přístupové komunikace na Výšinu sv. Metoděje.

Obr. 118: Charakter VO na třídě Maršála Malinovského – silnice I/55 – světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem, s patičí, svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 119: Charakter VO v ulici Větrná – světelné zdroje na vysokých stožárech s nástavcem, svítidlo bez důrazu na design. Použití LED zdrojů – viditelné kvalitní podání barev.

Obr. 120: Charakter VO v ulici Solná cesta - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů.

Obr. 121: Charakter VO v ulici Solná cesta - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů kotvených na fasádách objektů.

Obr. 122: Charakter VO v ulici Pod Lipkami v okolí kostela Narození Panny Marie – LED svítidla jsou osazená na odstupňovaných stožárech bez patic.

Obr. 123: Charakter VO v ulici Pod Lipkami - svítidla jsou osazená na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů. Použití LED zdrojů – viditelné kvalitní podání barev.

Obr. 124: Charakter VO přístupové komunikace na Výšinu sv. Metoděje. Prvky veřejného osvětlení – bollardy z cortenového plechu.

Vésky

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (silnice III/05014 - ulice Na Dědině, silnice I/50) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložníky, respektive s nástavci. V podstatné většině ulic s obytnou zástavbou jsou svítidla jako součást soustavy energetických rozvodů. V několika ulicích a podél cyklostezky mezi městskými částmi Sady a Vésky jsou použita svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je různorodý – převážně čistě technického vzhledu.

Obr. 125: Veřejné osvětlení cyklostezky mezi Sady a městskou částí Vésky. Svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech.

Obr. 126: Charakter VO v ulici Na Dědině – silnice III/05014 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem.

Obr. 127: Charakter VO úseku silnice I/50 – světelné zdroje na vysokých stožárech s dvojitým nástavcem.

Obr. 128: Charakter VO v převážné části ulic s obytnou zástavbou - svítidla technického typu jsou osazena na výložnicích ze stožárů energetických rozvodů. Svítidlo bez důrazu na design.

Obr. 129: Příklad charakteru VO v obytné zástavbě - svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech, s patičí, svítidlo bez důrazu na design.

Míkovice

Charakter veřejného osvětlení v této městské části je méně různorodý. Podél komunikací zahrnutých do základního komunikačního systému města (silnice III/05014 - ulice Na Příkopě, silnice III/05017 – ulice Hlavní) se vyskytují svítidla na zvýšených odstupňovaných stožárech s výložnicí. V ulicích s obytnou zástavbou jsou použita svítidla na samostatných stožárech. Použité prvky veřejného osvětlení obvykle nekladou zvláštní důraz na design, design svítidel je čistě technického vzhledu.

Obr. 130: Charakter VO v ulici Na Příkopě – silnice III/05014 – světelné zdroje na vysokých stožárech s výložníkem.

Obr. 131: Charakter VO v ulicích s obytnou zástavbou – svítidla technického typu na odstupňovaných stožárech, svítidlo bez důrazu na design.

Zhodnocení stavu veřejného osvětlení ve městě z urbanisticko-architektonického hlediska

Přestože město Uherské Hradiště disponuje velmi pestrou a různorodou paletou charakterů veřejných prostranství, které vytvářejí ve vzájemném vztahu významovou hierarchii, používá ve svém interiéru poměrně široký sortiment typů prvků veřejného osvětlení, který identifikovanou významovou hierarchii veřejných prostorů podporuje pouze minimálně, v některých případech dokonce rozbíjí.

Prvky veřejného osvětlení, respektive jejich jednotlivé tvarové typy a varianty těchto typů, tak, jak jsou v rámci města rozmístěny, ukazují spíše na potřebu naplnění technických požadavků na veřejné osvětlení. V případě městského centra, kde lze vysledovat i určitou potřebu výtvarného řešení prvků veřejného

osvětlení (určitá jednotnost kulové formy designu svítidel), odpovídá rozmístění jednotlivých typů svítidel spíše době jejich realizace, než nějaké ucelené koncepci daného veřejného prostoru nebo celé soustavy veřejných prostorů, s přihlédnutím k charakteru lokality, jejímu umístění v urbanistické struktuře města, příslušnosti k historické etapě vývoje města nebo charakteru zástavby takové lokality. Pro městské centrum je také rozsah typů prvků veřejného osvětlení příliš široký.

V některých uličních prostorech jsou bez ohledu na malé šířky uličního profilu použité zbytečně vysoké stožáry, prvky veřejného osvětlení pak neodpovídají měřítku daného prostoru, nebo jeho postavení v hierarchii veřejných prostranství.

V obvodových městských částech je paleta typů svítidel významně užší než v centru města. Veřejné osvětlení je více řešeno pouze s přihlédnutím k technickým parametrům návrhu veřejného osvětlení: k typu komunikace a případně šířce uličního prostoru. Tento přístup mnohdy vede k použití příliš vysokých stožárů veřejného osvětlení při průchodu komunikace vyšší třídy komorním veřejným prostorem menší periferní obce.

Tím, jak jsou osvětlovací prvky ve městě mimo vlastní historické centrum města používány, nepřispívají často k podpoře charakteru konkrétní lokality, nespoluúčastí s okolní architekturou, nejsou designovou součástí veřejného prostoru a jeho charakteru – plní v naprosté většině případů pouze svou základní funkci – zajistit technicky kvalitní úroveň osvětlení veřejného prostranství podle kategorie příslušné komunikace.

Design používaných osvětlovacích prvků lze ve většině případů hodnotit jako morálně zastaralý (zejména design stožárů, jejich patic, nástavce, výložníky) a neodpovídající vysoké hodnotě kulturně urbanistické tradice města Uherské Hradiště.

Zcela samostatným a zcela zásadním problémem veřejného osvětlení v řešeném území je velmi rozšířené řešení, kdy jsou prvky veřejného osvětlení realizovány jako prostorová součást nadzemních energetických rozvodů. Svítidla jsou vysazena krátkým výložníkem ze stožáru energetického rozvodu, na svítidla nejsou zjevně kladeny žádné designové nároky. V uličním prostoru se pak veřejné osvětlení výtvarně vůbec neuplatňuje (např. designem vlastních stožárů a svítidel), uliční prostor zcela ovládá nadzemní energetická soustava.

Systém veřejného osvětlení v řešeném území koncepčně nepracuje s teplotou chromatičnosti používaného světla k podpoře významové hierarchie veřejných prostranství. Nejčastěji používaným zdrojem je sodíková výbojka a tomu také odpovídá teplý, až oranžový odstín světla. LED zdroje jsou používány výjimečně, spíše nahodile – podle možností realizovaných projektů z posledních let.

V následujících lokalitách stávající charakter veřejného osvětlení neodpovídá urbanistickému významu místa, případně není technické řešení veřejného osvětlení optimální. V těchto lokalitách bude vhodné provést modernizaci veřejného osvětlení z urbanisticky-architektonického hlediska:

- Lokality s umístěním svítidel veřejného osvětlení na sloupech nadzemních energetických rozvodů – v těchto lokalitách bude dlouhodobým zájmem umístit energetické rozvody pod úroveň terénu.
- Mariánské náměstí – nedostatečná výška stožárů veřejného osvětlení vzhledem k charakteru prostoru náměstí.
- Masarykovo náměstí – sjednocení designu svítidel po obvodu náměstí, úprava řešení veřejného osvětlení v ploše náměstí.

- Zelný trh – úprava designu svítidel s ohledem na charakter kompozičního těžiště prostoru – historické kovové fontány (designová gradace k tomuto těžišti).
- Lokality se svítidly na příliš vysokých stožárech mimo základní komunikační systém města – v centrální části města – např. ulice Dvořákova, Boženy Němcové, Šafaříkova, na Morávce, Mánesova, Štefánikova, Sportovní, Verbiřská, Města Mayen nebo 28. října.
- Lokality se svítidly na příliš vysokých stožárech v případě průchodu komunikací základního komunikačního systému města periferními obcemi – Vésky (Na Dědině, Zámostí), Míkovice (Na Příkopě, Hlavní).
- Přístupová komunikace na Výšinu sv. Metoděje – kultivace stávajícího veřejného osvětlení lokality.

Výčet lokalit pro doplnění chybějícího veřejného osvětlení:

- Ulice Růžová – historické centrum města.
- Lokality s předpokládaným rozvojem, jak je specifikuje územní plán (zastavitelné plochy vymezené územním plánem) - doplnění sítě městských komunikací o nové úseky. Jde především o místní komunikace zajišťující příjezd k rozsáhlejším navrhovaným plochám pro výstavbu a úseky doplňující základní kostru systému městských komunikací, které jsou nutné z hlediska koncepce vyšší dopravní obslužnosti – tak, jak jsou tyto rozvojové záměry vymezené územním plánem.
- Nové veřejné prostory navrhované v souvislosti s plánovanou revitalizací nábřeží (na základě architektonické soutěže – nová pěší lávka a nový most přes řeku Moravu, promenáda mezi stávajícím silničním mostem a navrženou lávkou, přístupové komunikace navržené v rámci revitalizace nábřeží).

4.1.1.4 Analýza prostorového architektonického osvětlení budov, objektů a přírodních prvků

Některé stavby, které jsou svou architektonickou hodnotou, urbanistickou polohou nebo jiným významem v urbanistické struktuře města významné, je vhodné v noční světelné scéně zdůraznit vlastním architektonickým prostorovým (scénickým) osvětlením. Toto osvětlení nepřispívá (obvykle) k osvětlení pracovních rovin komunikací, slouží pouze k výtvarnému podání daného významného objektu, nebo světelnému vymezení hranic významného veřejného prostranství.

V Uherském Hradišti se prostorové architektonické osvětlení významných objektů, historických památek, uměleckých děl ve veřejném prostoru soustřeďuje v naprosto převažující míře na centrální část města, ve které se nachází největší koncentrace stavebních a architektonických památek. Nicméně v jádrech periferních městských částí se také nacházejí stavební dominanty, které vytvářejí identitu místa a je proto vhodné jejich zvýraznění ve světelné scéně daného místa.

Výčet staveb, objektů a přírodních prvků s prostorovým architektonickým osvětlením, případně s významem, který doplnění architektonického osvětlení odůvodňuje:

1. Farní kostel sv. Františka Xaverského
2. Reduta
3. Jezuitská kolej
4. Nová radnice na Masarykově náměstí
5. Hotel Slunce, Masarykovo náměstí
6. Stanclova lékárna, Masarykovo náměstí
7. Věž staré radnice, Prostřední ulice
8. Věž kostela Zvěstování Panny Marie
9. Galerie Slováckého muzea v Otakarově ulici
10. Silniční most přes řeku Moravu
11. Kaple sv. Alžběty
12. Slovácké divadlo na Velehradské třídě
13. Bývalá synagoga – Knihovna Bedřicha Beneše Buchlovana
14. Gymnázium na Velehradské třídě
15. Justiční palác, střední uměleckoprůmyslová škola, Všešrdova ulice
16. Kaple sv. Šebestiána
17. Slovácké muzeum ve Smetanových sadech
18. Budova vlakového nádraží
19. Morový sloup na Mariánském náměstí
20. Socha sv. Floriána na Mariánském náměstí
21. Kašna na Mariánském náměstí

P R A H A

22. Kašna na Masarykově náměstí
23. Kašna s modelem města na Havlíčkově ulici
24. Kašna na Zelném trhu
25. Kašna na nádvoří Reduty
26. Kašna u staré radnice
27. Kašna ve Smetanových sadech
28. Kašna na náměstí Republiky
29. Hradby na ulici Kollárova
30. 4 stromy v Havlíčkově ulici
31. Archeologická lokalita na Špitálkách (Výšina sv. Metoděje)
32. Kaple sv. Rocha
33. Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Mařatice
34. Kostel Panny Marie Růžencové, Jarošov
35. Kostel Narození Panny Marie v Sadech
36. Kaple sv. Anny se zvonící, Vésky
37. Kaple sv. Anežky České, Míkovice

1. FARNÍ KOSTEL SV. FRANTIŠKA XAVERSKÉHO

Barokní farní kostel v jižní části Masarykova náměstí. Součástí komplexu jezuitských staveb. Stavba kostela byla započata roku 1670 podle projektu Dominika Orsiho. Stavbu, která byla dokončena v roce 1685, vedl J. Canevalle. Symetrická hlavní fasáda byla změněna přestavbou v letech 1754 až 1755. Je členěna velkým pilastrovým řádem, nesoucím profilovanou římsu s trojúhelníkovým frontonem. Průčelí je ukončeno vysokým volutovým štítem s nikou, v níž je umístěna socha sv. Františka Xaverského. Věže jsou zastřešeny čtyřbokou stlačenou cibulí s otevřenou lucernou a makovicí.

Věže kostela se uplatňují v dálkových pohledech na město, jsou součástí charakteristického panoramatu města. Hlavní průčelí kostela se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech a průhledech. Kostel je hlavní stavební dominantou Masarykova náměstí.

Architektonickým osvětlením je osvětlováno pouze hlavní průčelí. Osvětlovací reflektory jsou umístěné na stožárech v ploše náměstí před kostelem.

2. REDUTA

Součástí komplexu jezuitských staveb v jižní části Masarykova náměstí. Jezuité zahájili v letech 1654 až 1662 výstavbu komplexu staveb budovou koleje. Od roku 1700 byl budován trakt přiléhající k severní straně kostela, v němž měla být umístěna jezuitská škola, ale teprve roku 1729 byla nová budova gymnázia s divadelním sálem dokončena a tím vznikl komplex tvořený čtyřmi jednopatrovými křídly, obklopujícími pravoúhlý dvůr, rozdělený budovou kostela na dvě části. Fasády obrácené do Masarykova náměstí jsou členěny velkým pilastrovým řádem. Fasády jižního a východního křídla jsou hladké.

Hmota Reduty se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a z přilehlých ulic. Nádvoří Reduty je veřejně přístupné a vytváří samostatné uzavřené veřejné prostranství navazující na náměstí.

Architektonickým osvětlením je vybaveno pouze nádvoří Reduty – svítidla kulového tvaru na konzolách jsou osazená po obvodu nádvoří (s výjimkou fasády budovy kostela).

3. JEZUITSKÁ KOLEJ

Viz Reduta.

Hmota Jezuitské koleje se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a z přilehlých ulic. Nádvoří Jezuitské koleje je veřejně přístupné pro kulturní akce a vytváří samostatné uzavřené veřejné prostranství navazující na náměstí.

Architektonickým osvětlením je vybaveno pouze nádvoří Jezuitské koleje – čtveřice samostatně stojících svítidel je rozmístěna v rozích atria. Světelnými bollardy jsou osvětlena rabátka se stromy v severovýchodní části nádvoří.

4. NOVÁ RADNICE NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Budova radnice z období historismu byla vystavěna v letech 1891 – 1893 jako městská spořitelna na místě dvou starších měšťanských domů podle plánů brněnských architektů Vojtěcha Dvořáka a Karla Welzla. Novorenesanční průčelí zdobí atlanti od pražského sochaře Antonína Poppa.

Průčelí radnice se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na jižní hranu Masarykova náměstí a v průhledech z přilehlých ulic. Radnice je stavební dominantou prostoru Masarykova náměstí.

Architektonickým osvětlením je osvětlováno pouze hlavní průčelí. Osvětlovací reflektory jsou umístěné na stožárech v ploše náměstí před radnicí. Pro architektonické osvětlení je použité světlo s vyšší teplotou chromatičnosti (např. v porovnání s osvětlením průčelí kostela sv. Františka Xaverského).

5. HOTEL SLUNCE, MASARYKOVO NÁMĚSTÍ

Renesanční měšťanský dům v severovýchodní části Masarykova náměstí. Na vyobrazení města před požárem r. 1681 je dům zachycen jako patrový se dvěma sedlovými střechami kolnými k průčelí, se štítem s renesanční vykrajovanou atikou. Tuto úpravu nahradila po požáru barokní mansardová střecha krytá šindelem. Při radikální rekonstrukci v roce 1929 došlo k likvidaci renesančních konstrukcí a secesních úprav z roku 1904.

Průčelí hotelu se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na severní hranu Masarykova náměstí. Budova hotelu je charakteristickou dominantou severní části prostoru Masarykova náměstí.

Budova má bohaté architektonické osvětlení – průčelí do Masarykova náměstí a fasád do ulice Josefa Stancla. Osvětlení je zemními svítidly přisazenými k fasádě v místech pilastrů (průčelí do náměstí), nebo pravidelně rozmístěnými podél fasády (v ulici Josefa Stancla). Intenzita osvětlení je vysoká. Zemní svítidla přisazená k fasádě vytváří na fasádě dlouhé stíny (zejména v horním patře).

6. STANCLOVA LÉKÁRNA, MASARYKOVO NÁMĚSTÍ

Dům č. p. 148 na Masarykově náměstí. Měšťanský dům se středověkými prvky. Fasáda domu se v průběhu doby měnila. Původní podloubí bylo v roce 1884 zastavěno, čímž byl prostor lékárny zvětšen. Protože majitelé Antonie a Josef Stanclovi zakoupili v roce 1883 i vedlejší dům č. 149, byl současně celý objekt sjednocen novorenesanční fasádou a vyzdoben sgrafity (ing. Havel). Objekt spojený s Josefem Stanclm, prvním českým starostou královského města Uherské Hradiště, zemským poslancem Moravského sněmu.

Průčelí lékárny se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech na severní hranu Masarykova náměstí. Budova lékárny je charakteristickou dominantou severní části prostoru Masarykova náměstí.

Bez architektonického osvětlení.

7. VĚŽ STARÉ RADNICE, PROSTŘEDNÍ ULICE

Pozdně gotická věž původní městské radnice. Věž je vysoká 47,5 m. Věž byla původně vyšší a zakončena gotickým jehlanem se čtyřmi štíhlými věžičkami. Byly na ní umístěny vzácné hodiny a ohoz pro ponocného. Působením nestabilního podloží je věž vychýlená o 72 cm od své osy do Prostřední ulice.

Věž se uplatňuje v dálkových pohledech na město, je součástí charakteristického panoramatu města. Věž se také uplatňuje ve vnitroměstských pohledech a průhledech (zejména ulicí Prostřední z Mariánského a Masarykova náměstí).

Věž je osvětlena silným reflektorem z prostoru atria staré radnice. Osvětlená je tak pouze severovýchodní fasáda věže.

8. VĚŽ KOSTELA ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE

Kostel Zvěstování Panny Marie byl postaven jako součást františkánského kláštera řádu Menších bratří na počátku 16. století s řadou prvků pozdní, tzv. vladislavské gotiky. Věž kostela byla postavena až v roce 1688 jako součást konventní kvadratury. Původně měl kostel pouze samostatně stojící zvonici, neboť stavbu kostelní věže zakazovaly přísné řádové předpisy. Po požáru 1894 byla věž provizorně zastřešena až do roku 1933, kdy byla osazena barokizující bání, která je součástí panoramatu města.

Věž se uplatňuje v dálkových pohledech na město, je součástí charakteristického panoramatu města. Věž se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech zejména ve směru od mostu přes řeku Moravu, při příjezdu do Uherského Hradiště po silnici I/55.

Věž je osvětlena reflektory ze samostatných stožárů ze směru od Velehradské třídy. Tento typ osvětlení vytváří v horních partiích věže dlouhé stíny. Bání věže není optimálně nasvětlená.

9. GALERIE SLOVÁCKÉHO MUZEA V OTAKAROVĚ ULICI

Na místě dnešního objektu Galerie Slovákého muzea stál v sousedství tzv. Červené věže měšťanský dům. Ve věži byl skladován střelný prach, při jehož výbuchu v roce 1695 byl dům zničen. Následně zde byla postavena vojenská zbrojnice. Objekt byl dostavěn v roce 1723 podle projektových návrhů Leandra Anquisoly a Jakoba Albla. Na čelní straně fasády je dominantním prvkem vstupní portál s vojenskými atributy, v opačném pohledu je levé křídlo doplněno půlkruhovou věží s původním ručně opracovaným dřevěným schodištěm.

Objekt galerie se uplatňuje zejména ve vnitroměstských průhledech Otakarovou ulicí, případně také ulicí Jana Lucemburského a z ulice Milíčovy.

Architektonickým osvětlením je nasvětleno hlavní průčelí se vstupním portálem ze směru od Otakarovy ulice. Průčelí je nasvětleno dvojicí reflektorů ze stožárů veřejného osvětlení před fasádou objektu.

10. SILNIČNÍ MOST PŘES ŘEKU MORAVU

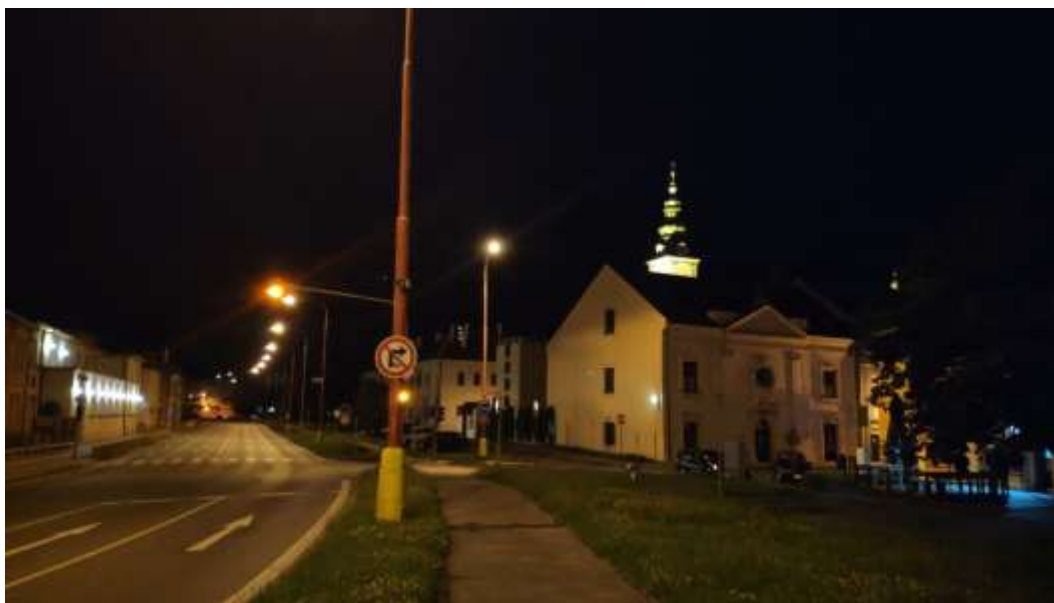

Silniční železobetonový most uvedený do provozu v roce 1954. Most má tři pole se dvěma pilíři v korytě řeky. Po mostě je vedena komunikace I/55 ve čtyřpruhovém uspořádání s oboustrannými chodníky.

Konstrukce mostu se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostorů nábřeží řeky Moravy a v průhledech Velehradskou třídou a ulicí Zerzavice. V prostoru nábřeží se jedná o dominantní stavbu.

Most nemá vlastní architektonické osvětlení. Komunikace vedená po mostě je osvětlována soustavou svítidel na vysokých odstupňovaných stožárech s nástavci. Poloha světelných míst respektuje polohu pilířů mostu.

11. KAPLE SV. ALŽBĚTY

Nejstarší stavbou ve městě je gotická kaple sv. Alžběty postavena spolu s bývalým městským špitálem na počátku 15. století, přestavěna v 17. století - 1656 bylo barokně upraveno průčelí. Po rozsáhlé opravě v roce 1995 je v kapli umístěna lékárna.

Průčelí kaple se společně s věží kostela Zvěstování Panny Marie se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech zejména ve směru od mostu přes řeku Moravu, při příjezdu do Uherského Hradiště po silnici I/55.

Bez architektonického osvětlení.

12. SLOVÁCKÉ DIVADLO NA VELEHRADSKÉ TŘÍDĚ

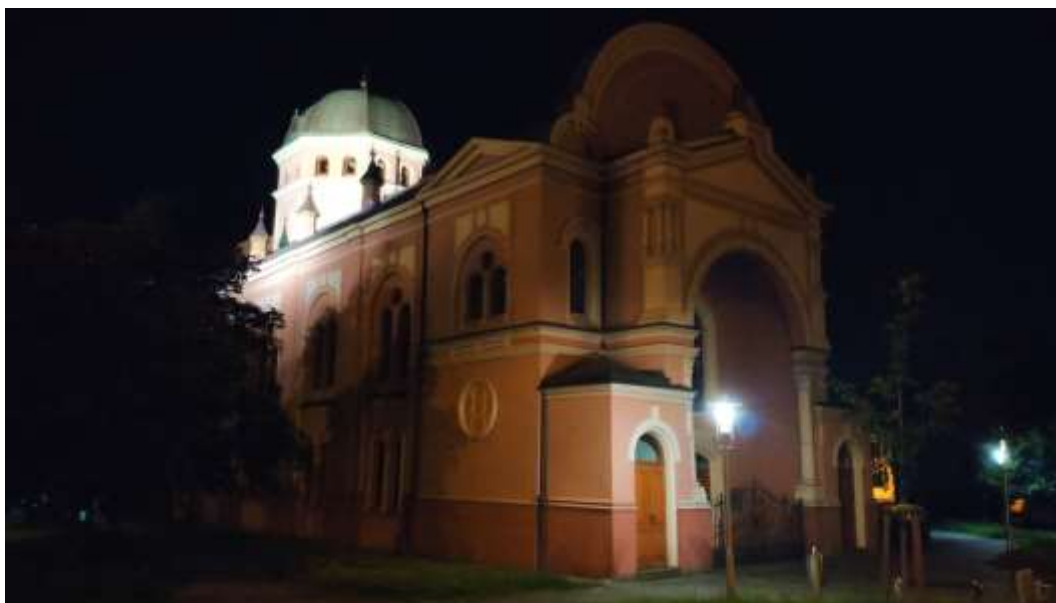

Objekt původní Sokolovny adaptovaný na komorní divadlo. Slavnostní otevření adaptované nové divadelní budovy proběhlo 29. 4. 1959. Vstupní fasáda obrácená do Velehradské třídy je patrová s vystupujícím prvním patrem, které je od druhého odděleno římsou. Okna v prvním patře jsou s půlkruhovým záklenkem. Za vstupní fasádou ustupuje hmota valbové střechy. Fasáda obrácená ke hřišti je značně členitá a přechází ve spíš funkcionalisticky pojatou třípodlažní přístavbu s rovnou střešou z přestavby v roce 1957.

Objekt divadla se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy, je jednou ze stavebních dominant tohoto významného veřejného prostoru. Význam budovy je více kulturní než architektonicko – urbanistický.

Fasáda objektu obrácená do Velehradské třídy je opatřena architektonickým osvětlením. Meziokenní plochy fasády jsou osvětlené kulovými svítilny na konzolách.

13. BÝVALÁ SYNAGOGA – KNIHOVNA BBB

Bývalá židovská synagoga byla postavena v roce 1875. Stávající vzhled pochází z opravy z roku 2004, kdy došlo k regeneraci původní architektury, byly odstraněny vnitřní vestavby i přístavba se sociálním zařízením, byla obnovena kopule. Zjednodušená novorománská průčelí jsou rytmizována pilastry a sdruženými okny, které svírají nad sebou v půlkruhově zakončené šambráně kruhové okénko. Podélná průčelí mají postranní rizality završené trojúhelníkovými frontony. Štítová průčelí jsou završená půlkruhovým štítem rovněž s postranními rizality se segmentovými frontony.

Objekt bývalé synagogy se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy a v průhledech ulicemi Krátká a Hradební. Ve své solitérní poloze je jednou ze stavebních dominant Velehradské třídy.

Objekt knihovny má vlastní architektonické osvětlení. Fasády a kopule objektu jsou nasvětlené reflektory ze stožárů veřejného osvětlení a zemními svítidly přisazenými k obvodu objektu.

14. GYMNÁZIUM NA VELEHRADSKÉ TŘÍDĚ

Historický objekt pochází z let 1884 až 1885 a byl vystavěn podle projektu stavitele Josefa Schaniaka. Patrová trojkřídlá budova tvoří půdorysně tvar U, nádvoří mezi křídly bylo v rámci přístavby historického objektu zastavěno v roce 1891. Objekt má výrazné novorenesanční průčelí v přízemí s pásovou bosáží, v patře je zdobeno sgrafity. Střední rizalit průčelí je zakončený střechou neckového tvaru, nízké sedlové střechy křídel jsou v pohledu kryty vodorovným atikovým nástavcem.

Objekt gymnázia se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Velehradské třídy a v průhledech ulic Hradební. Nejvýrazněji se uplatňuje průčelí orientované do Velehradské třídy. Při pohledech od autobusového nádraží se také uplatňuje jihovýchodní fasáda gymnázia.

Bez architektonického osvětlení.

15. JUSTIČNÍ PALÁC, STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA

O výstavbě historizující novorenesanční stavby justičního paláce s vězením na Všeřdově ulici bylo rozhodnuto koncem 80. let 19. století. Záměr byl realizován v letech 1891 – 1897. Zároveň s realizací tohoto reprezentativního sídla soudu bylo dotvořeno Palackého náměstí výstavbou tří domů pro advokáty a výstavbou hotelu Grand. Bývalý justiční palác slouží Střední uměleckoprůmyslové škole.

Objekt justičního paláce se uplatňuje zejména ve vnitroměstských pohledech z Palackého náměstí, z Velehradské třídy, respektive třídy Maršála Malinovského. Objekt vytváří kompletní hranu zástavby severní části Všeřdovy ulice. V průhledech se uplatňuje také ze Sokolovské ulice a z prostoru náměstí Míru. Objekt je dominantní v prostoru křižovatky městské třídy s ulicí Sokolovskou a ulicí Všeřdovou.

Bez architektonického osvětlení.

16. KAPLE SV. ŠEBESTIÁNA

Barokní kaple sv. Šebestiána na Palackého náměstí byla postavena roku 1715 městskou posádkou jako výraz díky za odvrácení morové epidemie. Votivní kaple byla původně postavena v prostoru mezi vnějším a vnitřním opevněním před Kunovskou bránou, na nynějším náměstí Palackého. Vysvěcena byla 16. srpna 1716 a později byla na vrcholu štítu osazena plastikou svatého Šebestiána. V lednu 1969 byla kaplička vyzvednuta, posunuta o několik metrů jihovýchodním směrem na zvýšený terén.

Kaple se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Palackého náměstí.

Bez architektonického osvětlení.

17. SLOVÁCKÉ MUZEUM VE SMETANOVÝCH SADECH

V roce 1929 zakoupilo město pro potřebu muzea budovu bývalého střeleckého městského spolku a pozdější restauraci Na Střelnici ve Smetanových sadech, postavenou v letech 1801–1803 na místě někdejší dřevěné střelnice. Po nezbytných rekonstrukčních a instalačních pracích zde bylo muzeum otevřeno v srpnu 1931. Ve třicátých a čtyřicátých letech prochází budova stavebními úpravami. Nová budova, postavená podle návrhu architektura prof. Bohuslava Fuchse, byla dokončena v roce 1942 a ve své době patřila k nejmodernějším v českých zemích.

Budova Slovákého muzea se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Smetanových sadů.

Charakteristická fasáda muzea orientovaná do jižní části Smetanových sadů je osvětlena dvojicí zemních svítidel – v osách okenních otvorů objektu původní restaurace.

18. BUDOVA VLAKOVÉHO NÁDRAŽÍ

Výpravní budova železničního nádraží vznikla v roce 1930 dle návrhu architekta Karla Dvořáka, byla vyzdobena typickými nástěnnými slováckými motivy od Rozky Falešnickové z Tasova. Během oprav v 50. letech byla fresková výzdoba na fasádě překryta novou sgrafitovou vrstvou dochovanou dodnes.

Objekt železničního nádraží se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z přilehlých ulic – z ulice Kollárovy a z ulice Na Stavidle a z prostoru Jezuitské zahrady. Významný je průhled ulicí Nádražní – budova nádraží je viditelná až z Masarykova náměstí.

Bez architektonického osvětlení.

19. MOROVÝ SLOUP NA MARIÁNSKÉM NÁMĚSTÍ

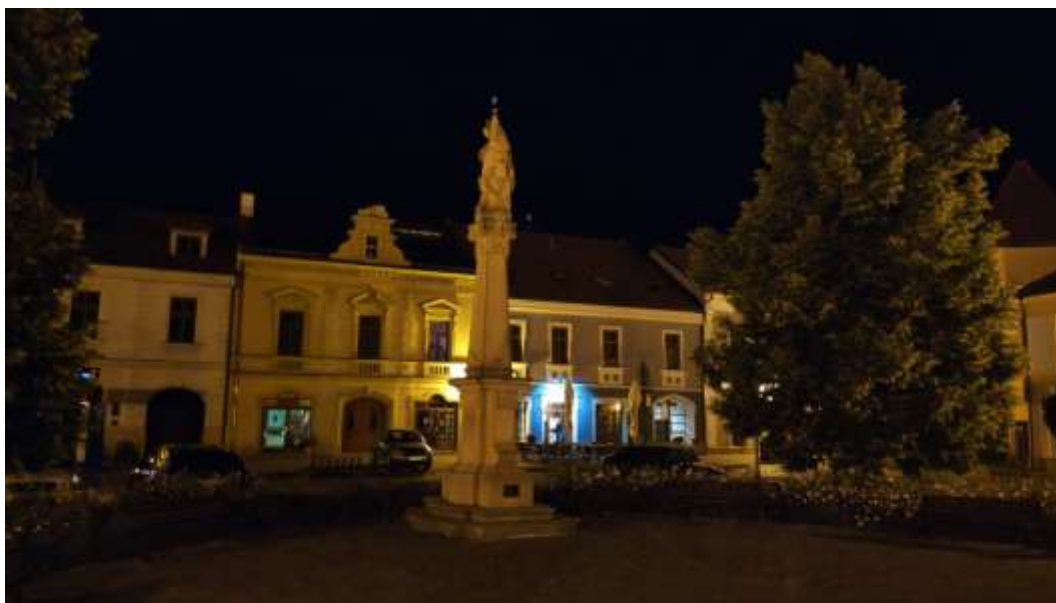

Mariánský morový sloup byl vytvořen v letech 1718 - 1721 brněnským sochařem Antonínem Rigou z cetechovického mramoru na místě, kde původně stávala městská kašna. Sousoší tvoří mohutný čtyřboký sokl s volutovými pilíři na nárožích. Grottu na jeho čelní straně vyplňuje plastika sv. Rozálie, na nárožích jsou vápencové postavy významných františkánů a jezuitů, ochránců před morem (sv. Karel Boromejský, sv. Petr z Alcantry, sv. František Xaverský a sv. Florián). Na vrcholu sloupu je umístěna plastika tzv. Immaculaty (Panny Marie Neposkvrněná, prostovlasá), která v bohatě zřaseném plášti stojí na zeměkouli obtočené hady.

Mariánský sloup se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí. Sloup se také uplatňuje v průhledu ulicí Prostřední.

Mariánský sloup je osvětlený dvojicí reflektorů umístěných na stožárech veřejného osvětlení z východní strany – nasvětlená je ta část sloupu, kam se tváří obrací socha Panny Marie. V době průzkumu osvětlení nefunkční.

20. SOCHA SV. FLORIÁNA NA MARIÁNSKÉM NÁMĚSTÍ

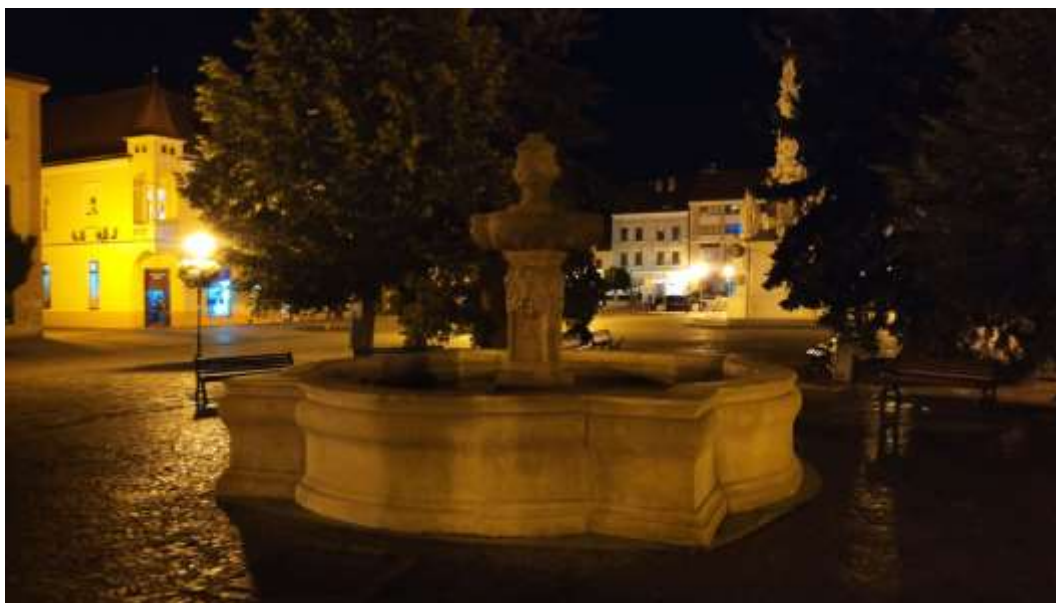

Kamenná skulptura pravděpodobně z poloviny 18. století, situovaná na Mariánském náměstí. Dílo sestává z odstupňovaného podstavce, zdobeného volutovými křídly, rytého jehlancovitě tvarovaného pilíře a sochy světce. Podle pověsti nechal sloup se svatým Floriánem postavit hradištský měšťan a královský rychtář Jan František Schwarz jako výraz vděčnosti za jeho zázračné vysvobození z pruského zajetí.

Socha sv. Floriána se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí.

Socha je osvětlena jedním reflektorem umístěným na stožáru veřejného osvětlení (při pohledu na sochu na straně vlevo). V době průzkumu osvětlení nefunkční.

21. KAŠNA NA MARIÁNSKÉM NÁMĚSTÍ

Kašna z konce 17. Století (1697 Karel Josef Rossi) umístěná na Mariánském náměstí. Kašna s nádrží o půdorysu kvadrilobu. Uprostřed na čtvercové základně čtyřboký sokl ve tvaru pilíře. V nádrži zabudované moderní vodní trysky. V horní části pilíře na každé straně plochý reliéf zvířecích masek, jimž z tlamy snad původně tryskala voda. Na pilíři další vydutá nádrž s římsou, z níž obloukem spadá voda do spodní nádrže. Uprostřed horní nádrže empírová kamenná váza zdobená festony. Kašna původně stávala na místě dnešního mariánského morového sloupu a po rozhodnutí o jeho umístění do průhledu z Prostřední ulice byla přesunuta na dnešní místo.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Mariánského náměstí.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, která jsou umístěná v rozích nádrže. V době průzkumu osvětlení nefunkční.

22. KAŠNA NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Přesná kopie kašny z konce 17.století (originál je umístěn na nádvoří Galerie Slováckého muzea) umístěná na původním místě kašny. Patrně neslavnější barokní kašna města, autor Václav Render byl významný olomoucký sochař. Kašna má bohatě tvarovanou nádrž, která je v horní části vydutá a nahoře ukončená obrubou. Uprostřed nádrže je hladký sokl ukončený římsou. Na soklu jsou dvě propletená těla delfínů-ryb s hlavou ve spodní části. Ocasní ploutve nesou hlavici s abakem, na níž je kamenná šiška.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Masarykova náměstí a částečně z průhledu Havlíčkovou ulicí.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, která jsou umístěná v rozích nádrže. Citlivá forma osvětlení kašny, osvětlení reaguje s vodou v nádrži kašny. Kvalitní příklad řešení osvětlení kašny.

23. KAŠNA S MODELEM MĚSTA NA HAVLÍČKOVĚ ULICI

Kašna ve formě mělkého bazénku, jehož voda obtéká model pevnosti Uherského Hradiště – autor Petr Novák. Na kruhovém kameninovém podstavci, přes jehož okraj stéká voda do mělkého bazénku, je umístěn bronzový model města Uherského Hradiště, vytvořený podle veduty z roku 1670. Přístup k němu umožňují dvě protilehlé kamenné lávky. V letech 2006 – 2007 byla Havlíčkova ulice rekonstruována a začleněna do městské pěší zóny. Tehdy také byly osazeny do její dlažby 3 mosazné medailony. Pomyslný vrchol těchto zdobných prvků pak tvoří kašna s modelem města, umístěná v roce 2008 proti ústí ulice do Masarykova náměstí.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Masarykova náměstí a z průhledu Havlíčkovou ulicí.

Kašna je osvětlena čtveřicí podvodních svítidel, rovnoměrně rozmístěných podle středu a os kašny. Vlastní kovová desky s modelem osvětlení nemá. V době průzkumu bylo osvětlení funkční pouze částečně.

24. KAŠNA NA ZELNÉM TRHU

Střed Zelného trhu zdobí secesní litinová kašna, která byla vyrobena koncem 19. století pravděpodobně v blanenských slévárnách. Původně stála kašna na Palackého náměstí a sloužila jako zdroj pitné vody až do poloviny šedesátých let 20. století, kdy byla poškozena a skončila ve sběrně. Podařilo se ji zachránit a dnes je ozdobou Zelného trhu a opět slouží jako zdroj pitné vody. Podle dochovaných fotografií se podoba kašny při restaurování změnila. Váza, kterou původně žena držela nad svou hlavou, byla doplněna o lucernu.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Zelného trhu.

Samotná litinová kašna architektonické osvětlení nemá. Ve vrcholu kašny je osazená historizující lucerna, která osvětluje přilehlé pochozí plochy. Plastika kašny je díky takovému osvětlení

25. KAŠNA NA NÁDVOŘÍ REDUTY

Kašna „Pocta Felixi Kadlinskému“ byla vytvořena v letech 2000 – 2002 Otmarem Olivou a Petrem Novákem. Tři bronzové pilíře fontány představují kořeny, které drží mísu z leštěné žuly. V jejím středu skrání stylizovanou větev pramen vody, která se stále znovu vrací ke kořenům a symbolizuje podstatu žití. Působivost fontány dotvářejí tři bronzové stély s citací textů básníka a jsou výtvarným dialogem s kulturou baroka. Stély symbolizují víru, naději a lásku. V dlažbě jsou bronzové intarzie s úryvky z Kadlinského žalmů. Kolem stél se vinou stuhy s úryvky z díla tohoto spisovatele, básníka, misionáře a překladatele.

Kašna se uplatňuje pouze ve vnitřním prostoru nádvoří Reduty.

Centrální motiv – mísu s plastikou – osvětluje čtveřice podvodních reflektorů. Kašna jako celek je osvětlená svítidly, která osvětlují prostor nádvoří Reduty.

26. KAŠNA U STARÉ RADNICE

Roku 1999 bylo otevřeno nádvoří radnice, upravené podle návrhu architekta Zbyňka Margetíka, a roku 2000 odhalena fontána sochaře Zdeňka Tománka a malíře Miroslava Maliny se ztvárněním bronzových andělů. Fontána je situována ve východní části nádvoří Staré radnice. Tvoří ji tři bronzoví andělé s křídly, z nichž prýští voda. Andělé se vznášejí nad hladinou kruhové nádrže, jejíž dno je zdobeno mozaikou. V sousedství kašny se nachází historická 10 m hluboká studna krytá zdobenou tepanou mříží.

Kašna se uplatňuje pouze ve vnitřním prostoru nádvoří staré radnice.

V době průzkumu nebylo architektonické osvětlení kašny zaznamenáno.

27. KAŠNA VE SMETANOVÝCH SADECH

Rekonstruovaná kašna z 50. let 20. století. Původní kašna byla postavena pravděpodobně v souvislosti s přípravou oslav 700. výročí první písemné zmínky o Uh. Hradišti, které proběhly v roce 1957. V roce 2005 byly vodní nádrže rekonstruovány a o rok později byla uprostřed umístěna plastika vytvořená akademickým sochařem Jiřím Habartou. Kašnu tvoří štíhlý sloup se třemi tvarovanými a pod různými úhly padajícími listy, po kterých stéká voda. Svým vzhledem připomíná nejen stvol květiny, ale také třeba dívku s rozevlátou sukni.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru Smetanových sadů.

Kašna je osvětlená čtveřicí podvodních svítidel, svítidla jsou umístěná na dně horní vany a jsou nasměrována na středovou dominantu kašny, kterou je plastika připomínající stvol květiny. Pro osvětlení jsou využita LED svítidla.

28. KAŠNA NA NÁMĚSTÍ REPUBLIKY

Fontána s plastikou na náměstí Republiky. Fontána vznikla v roce 1970 společně s novou výstavbou města. Fontánu tvoří obdélníková vodní nádrž s vodotryskem uprostřed. Na jižním okraji nádrže je situována plastika akademického sochaře Stanislava Mikuláščíka z Uherského Hradiště. V roce 2012 byla provedena celková revitalizace náměstí, fontána byla opravena a prostor kolem ní nově vydlážděn dlažbou s mozaikou.

Kašna se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech z prostoru náměstí Republiky.

Bez architektonického osvětlení.

29. HRADBY NA ULICI KOLLÁROVA

Úsek pozůstatků městského opevnění mezi ulicemi Hradební a Kollárova a úsek městského opevnění s bránou (Matyášova brána). V ulici Kollárova je obnoveno původní hradební zdivo, odhalena je i jeho podzemní část – zdivo z přesných kamenných bloků – vnější líc barokního opevnění, pravděpodobně zdivo vodního příkopu. Matyášova brána se zbytky někdejšího městského opevnění (vnitřní středověké hradby) stojí na hraně Jezuitské zahrady. Je to jedna ze tří městských bran, původně nazývaná Zadní, později Královská. Další pozůstatky městského opevnění se nacházejí v blízkosti někdejšího arzenálu – císařské zbrojnice a na konci ulice Dlouhá.

Úseky zachovaného městského opevnění se uplatňují ve vnitroměstských pohledech přilehlých ulic.

Tyto stavební památky jsou v současné době osvětleny pouze přilehlými svítidly veřejného osvětlení.

30. 4 STROMY V HAVLÍČKOVĚ ULICI

Čtveřice stromů je osazena v místě křížení ulic Havlíčkova a Františkánská. Stromy byly vysazeny v rámci rekonstrukce Havlíčkovy ulice v roce 2007, podle projektu ateliéru KO&SA (autoři: Haltof, Hruška, Kloupar, Sátora).

Skupina stromů se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech, zejména v průhledech ulicemi Havlíčkova a Františkánská, stromy jsou ale viditelné i z Palackého a Masarykova náměstí.

Každý strom je osvětlený jedním zemním svítidlem, které je umístěno na vnější straně stromové mříže v dlažbě chodníku. Osvětlena je tak především vždy spodní a vnější strana koruny.

31. ARCHEOLOGICKÁ LOKALITA NA ŠPITÁLKÁCH

Výšina svatého Metoděje, do roku 2013 nazývaná Sadská výšina nebo Metropolitní výšina, je významná archeologická lokalita z období Velké Moravy nacházející se v trati Špitálky v místní části Sady. V letech 1959–1963 zde byly Vilémem Hrubým odkryty základy kostela z přelomu 8. a 9. století, který spolu s přílehlými menšími stavbami utvářel neopevněný dvorec církevně–mocenského charakteru. V místě bylo také odhaleno rozsáhlé pohřebiště z 9. až 12. století. Lokalita bývá označována za centrum rané křesťanské vzdělanosti a spojována s působením věrozvěsta a moravského biskupa Metoděje, který zde pravděpodobně byl v roce 885 i pohřben.

Lokalita má vůči městu specifické umístění. Nachází se na vyvýšenině nad městem, mimo zastavěné území města. Neuplatňuje se ani v dálkových, ani vnitroměstských pohledech. Z lokality jsou významné pohledy na panorama města.

Osvětlená je pouze přístupová cesta k lokalitě – nízkými světelnými patníky ve formě ocelových rámců. Osvětlení je pouze příležitostné, při konání kulturních akcí. Vlastní památka osvětlená není.

32. KAPLE SVATÉHO ROCHA

Kaple (římskokatolické poutní místo) připomínající zhoubnou morovou epidemii, která postihla obyvatele Uherského Hradiště v roce 1680. Přední měšťané v čele se Zachariášem Guchsem tehdy věnovali část svého majetku na výstavbu kaple, zasvěcené patronům morové rány (sv. Roch, sv. Šebestián a sv. Rozálie). Původní stavba byla dokončena roku 1715. Stávající kaple je pouze zbytkem původního velkého barokního kostela s presbytářem, lodí a věží, tzv. sanktusníkem. Památková rekonstrukce stavby byla provedena kolem roku 1930 a byla dokončena v roce 1931. Úprava kaple byla dovršena v průběhu sedmdesátých let osazením soch do připravených výklenků a umístěním keramické trojúhelníkové mozaiky na průčelí.

Kaple se nachází na návrší Černá hora (lidově nazývaném Rochus) nad Uherským Hradištěm (místními částmi Jarošov a Mařatice) v těsném sousedství přírodní památky Rochus. Neuplatňuje se ani v dálkových, ani vnitroměstských pohledech.

Bez architektonického osvětlení.

33. KOSTEL NANEBEVZETÍ PANNY MARIE, MAŘATICE

Kostel Nanebevzetí Panny Marie tvoří dominantu na městském hřbitově v Mařaticích jako hodnotná pozdně renesanční stavba s některými pokročilými, již raně barokními formami. Jednolodní orientovaný kostel s půlkruhovým závěrem kněžiště a věží v průčelí, pochází z let 1613 – 1614. Objekt je kryt sedlovou střechou, v závěru zvalbenou, nad věží čtyřboký jehlan, ukončený makovicí a křížem. V první polovině 18. století byla loď kostela druhotně zaklenuta a stavba barokně upravena. Roku 1784 byl v okolí kostela založen městský hřbitov. V roce 1844 správu kostela převzalo město, které jej ohradilo pevnou zdí a postavilo před ním litinový kříž s kamenným podstavcem. Kostel se tehdy změnil na hřbitovní kapli.

Kostel s věží se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech ulicí 1. máje. Vytváří jednoznačnou dominantu prostoru hřbitova a veřejného prostranství před vstupem na hřbitov.

V prostoru před kostelem je umístěn jeden reflektor, v době provádění průzkumu bylo toto osvětlení nefunkční. Jiné architektonické osvětlení kostel nemá.

34. KOSTEL PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ, JAROŠOV

Jarošovská obec pod vedením starosty Františka Matuly místo rozpadající se staré kaple z roku 1867 nechala v letech 1939 - 1941 postavit nový kostelík. V následujícím roce bylo upraveno okolí a přesunut k objektu památník 1. světové války.

Kostel s věží se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v centru obce Jarošov – v prostoru návsi a v průhledech ulicí Na Návsi. Kostel vytváří solitérní dominantu prostoru veřejného prostranství návsi.

Bez architektonického osvětlení. Vedle kostela umístěný památník je osvětlený jedním reflektorem ze stožáru veřejného osvětlení.

35. KOSTEL NAROZENÍ P. MARIE V SADECH

Kostel Narození Panny Marie v Sadech byl postaven na počátku 15. století v gotickém slohu, z něho se dochovalo kněžiště s polygonálním závěrem a figurální výzdobou, zaklenuté žebrovou klenbou. V 18. století byla chrámová loď zbarokizována. V roce 1978 byla provedena úprava interiéru chrámu. Kostel je jednolodní orientovaná stavba s polygonálním závěrem kněžiště, sakristií na jižní straně kněžiště, čtyřbokou věží v průčelí a se střechou, nad lodí sedlovou, nad kněžištěm valbovou. Kostel stojí na návrší nad městskou částí Sady.

Kostel se vzhledem ke své vyvýšené poloze uplatňuje z dálkových pohledů na město – z východní strany od Véseka a Míkovic. Z tohoto směru vytváří charakteristické panorama východní strany města, respektive panorama obce Sady. Ve vnitroměstských pohledech se uplatňuje v podstatě ze všech příčných ulic v okolí původní návsi. Je přirozenou dominantou obce Sady.

Kostel má nasvětlené fasády obrácené k návsi. Osvětlení je provedeno reflektory na vlastních stožárech z pozemku kostela.

36. KAPLE SV. ANNY SE ZVONICÍ, VĚSKY

Kaplička se zvonicí v horní části ulice Na Dědině. Postavena jako zvonice v druhé polovině 19. století. Architektonická dominanta v ose veřejného prostranství obce Věsky.

Kaplička se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v rámci návsi a v průhledech ulic Na Dědině.

Bez architektonického osvětlení.

37. KAPLE SV. ANEŽKY ČESKÉ, MÍKOVICE

Výstavbu kaple organizoval spolek Jednota sv. Anny v Míkovících. Pozemek pro stavbu věnoval bývalý starosta Míkovic Arnošt Pipal. Stavbu vedl zednický mistr František Vaculka. Základní kámen stavby byl položen v roce 1940 a kaple byla vysvěcena již 21. 9. 1941. Financována byla z darů, z velké části ji postavili obyvatelé svépomocně. V roce 1986 proběhla generální oprava kaple v Míkovících. Na věži byla vyměněna krytina a nahrazena měděným plechem, zabudována nová velká okna, provedena nová fasáda, upraven byl i nový vchod do kostela a vykonány byly i další podružné práce. Veškeré práce zednické, klempířské a stolářské provedli občané této městské čtvrti.

Kaple se uplatňuje ve vnitroměstských pohledech v centrální části obce a v průhledech ulicí Hlavní.

Na stožáru veřejného osvětlení před kaplí je osazen jeden reflektor pro nasvětlení kaple. V době průzkumu bylo osvětlení nefunkční.

4.1.1.5 Analýza funkční struktury města

Jedním ze základních cílů analytické části generelu veřejného osvětlení je rozdělení zájmového území na charakteristické funkční zóny města z hlediska požadavků na veřejné osvětlení. V rámci těchto zón mají prvky veřejného osvětlení určité společné architektonické a technické specifikace.

Rozdělení města na jednotlivé charakteristické funkční zóny je zobrazeno v příloze č. 1.A.1.

Charakteristické funkční zóny pro město Uherské Hradiště jsou vymezované s ohledem na historický vývoj města, urbanistickou strukturu města, funkční využití ploch, jejich charakter zástavby a jejich časový horizont naplnění. Zejména v rozsahu stávajícího zastavěného území města jsou zóny vymezené jako stávající (v legendě „stav“). Plochy, které jsou stávajícím územním plánem, nebo návrhem nového územního plánu Uherského Hradiště definované jako rozvojové (určené k zastavění) jsou vymezované jako zóny navrhované (v legendě „návrh“).

Podobně je zohledněn i plánovaný rozvoj koncepce dopravní infrastruktury města – v budoucnu plánovaná nová dopravní propojení, nebo přeložky stávajících komunikací jsou zahrnuty do navržených zón, nebo jsou součástí některého navrženého specifického překryvného prvku.

Generel veřejného osvětlení vzhledem k identifikovaným charakteristikám urbanistické struktury města stanovuje následující **funkční zóny města z hlediska veřejného osvětlení**:

Pro každou ze zón definuje generel veřejného osvětlení v návrhové části tohoto dokumentu charakteristické specifikace veřejného osvětlení v cílovém stavu. Pro možnost popsání lokálně odlišných charakteristik veřejného osvětlení v rámci jedné zóny stanovuje generel veřejného osvětlení ještě tzv. **specifické překryvné prvky koncepce veřejného osvětlení**:

Specifické překryvné prvky mění ve svém rozsahu požadavky na jednotlivé specifikace veřejného osvětlení v dané zóně.

Funkční využití jednotlivých částí obce.

Rozdělení města na jednotlivé charakteristické funkční zóny – z hlediska VO.

Stanovení specifických lokalit v rámci navržených funkčních zón.

4.1.1.6 Limity využití území s potenciálem vlivu na řešení soustavy veřejného osvětlení v řešeném území

Limity využití území jsou stavebním zákonem definovány jako "omezení změn v území z důvodu ochrany veřejných zájmů, vyplývajících z právních předpisů nebo stanovených na základě zvláštních právních předpisů nebo vyplývajících z vlastností území".

V řešeném území se nacházejí následující limity využití území:
(limity využití území jsou zakreslené v přílohách č. 1.A.1. a 1.B.1.)

Ochranná pásma letišť (OP letiště Kunovice)

- k ochraně před nebezpečnými a klamavými světly

Každé světlo v tomto ochranném pásmu, které by mohlo dle letecko-provozního posouzení Úřadu pro civilní letectví (ÚCL) ohrozit bezpečnost letadel, musí být odstraněno nebo upraveno tak, aby neznamenal nebezpečí leteckému provozu. Každé neletecké světlo v tomto ochranném pásmu, které by svou svítivostí, tvarem nebo barvou mohlo zabránit jasnému pochopení leteckých světel anebo uvést v omyl pilota, musí být odstíněno nebo jinak upraveno tak, aby tato možnost byla vyloučena.

V ochranných pásmech platí zákaz umístování nových světel, která dle leteckoprovozního posouzení ÚCL mohou být nebezpečná nebo klamavá pro letecký provoz.

4.1.2 Dopravně bezpečnostní analýza (struktura komunikací, intenzita doprav, nehodovost)

Ve městě Uherské Hradiště jezdí městská autobusová doprava, která má 8 linek a zahrnuje i Staré Město a Kunovice. Po silnici I/50 spojující Brno a Trenčín je veden obchvat města, který byl vybudován v letech 1998 až 2004. Město je s okolím spojeno také dalšími silnicemi, jedná se o silnici první třídy I/55, silnici druhé třídy II/497, II/229 a další silnice třetí třídy a místní komunikace.

Z dopravně bezpečnostního hlediska lze komunikace ve městě rozdělit na tyto tři typy:

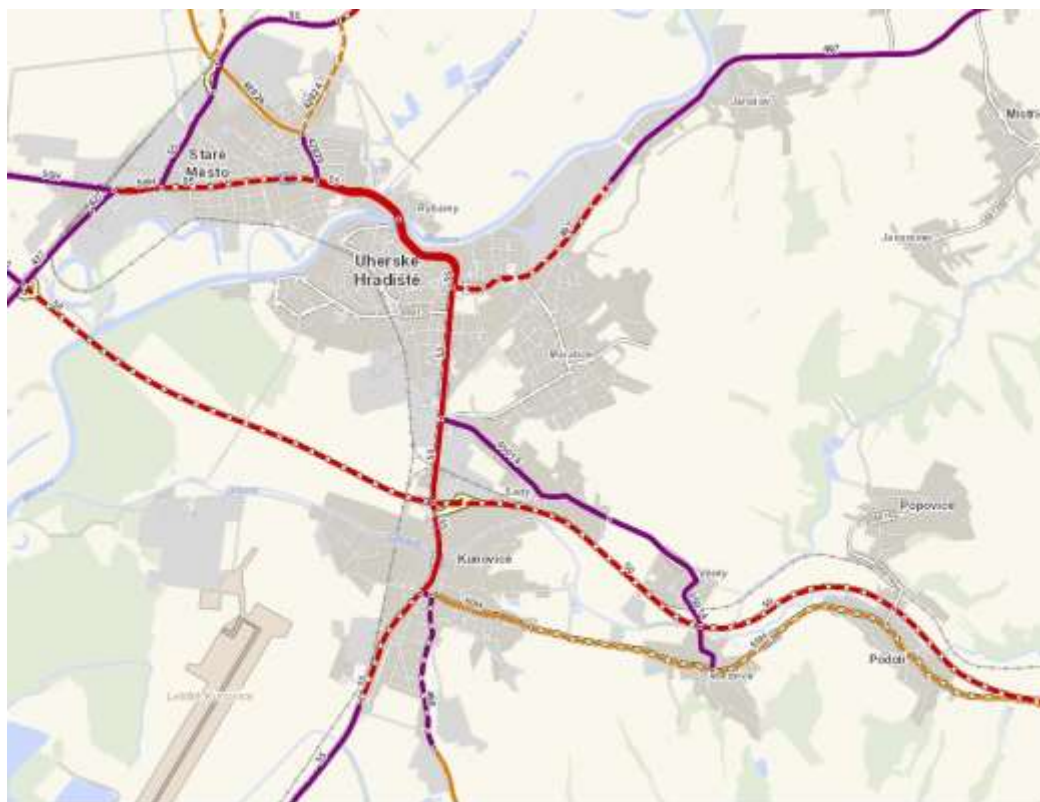
- Komunikace a prostory pro pěší uživatele s nízkou intenzitou motorové dopravy
- Komunikace se střední intenzitou motorové dopravy a výskytem pěších uživatelů
- Komunikace s vysokou intenzitou motorové dopravy a minimálním nulovým výskytem pěších uživatelů

Intenzita silniční dopravy ve městě Uherské Hradiště dle sčítání dopravy z roku 2016 (zdroj ŘSD):

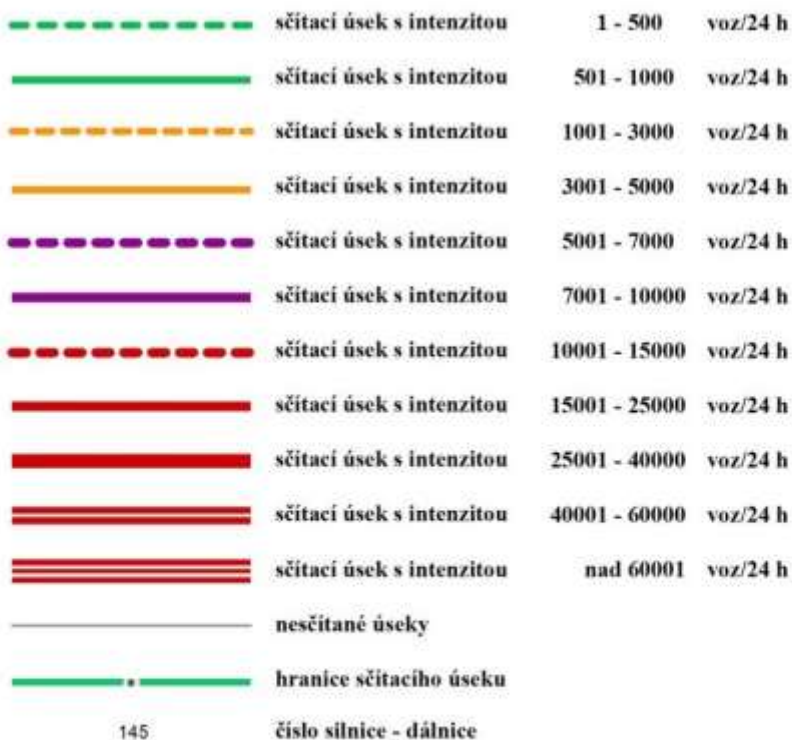
Komunikace (část komunikace)	Motorová doprava (voz/24h)	Těžká motorová vozidla	Osobní a dodávková vozidla	Jednostopá motorová vozidla	Cyklistická doprava
Velehradská třída	25 941	2 650	23 118	173	515
Maršála Malinovského	23 414	2 231	21 047	135	580
Maršála Malinovského- Vítězství	22 857	2 539	20 193	125	63
Solná cesta	7 605	572	6 982	51	531
silnice I/50	13 931	3 411	10 449	71	15
Hlavní	11 343	231	913	22	391
Sokolovská	7 522	1 394	9 900	49	211
Pivovarská	8 971	1 134	7 765	72	90

Ze sčítání dopravy vyplývá uvedeného v tabulce vyplývá, že největší intenzita dopravy ve městě je na ose Zerkavice - Velehradská třída – třída Maršála Malinovského – třída Vítězství, které tvoří hlavní dopravní spojení mezi městy Staré město, Uherské Hradiště a Kunovice. Po této dopravní ose projede denně přibližně 25 tisíc motorových vozidel, přibližně desetinu z toho počtu tvoří těžká motorová doprava. Na této komunikaci je také vyšší cyklistická doprava, a projede zde více než 500 cyklistů denně.

Vyšší intenzita dopravy je také na silnici I/50, kde denně projede přibližně 14 tisíc motorových vozidel, z toho čtvrtinu tvoří těžká motorová doprava. Tato komunikace vede po okraji místní části Vésky a nezasahuje tak do samotného města Uherské Hradiště.

**Výsledky sčítání dopravy
na dálniční a silniční síti v roce 2016**

Obr. 132: Celostátní sčítání dopravy 2016 (zdroj ŘSD)

Nehodovost

Ve městě Uherské Hradiště se nacházejí tato místa se zvýšeným výskytem dopravních nehod za tmy. U těchto míst jsou navrženy třídy osvětlení

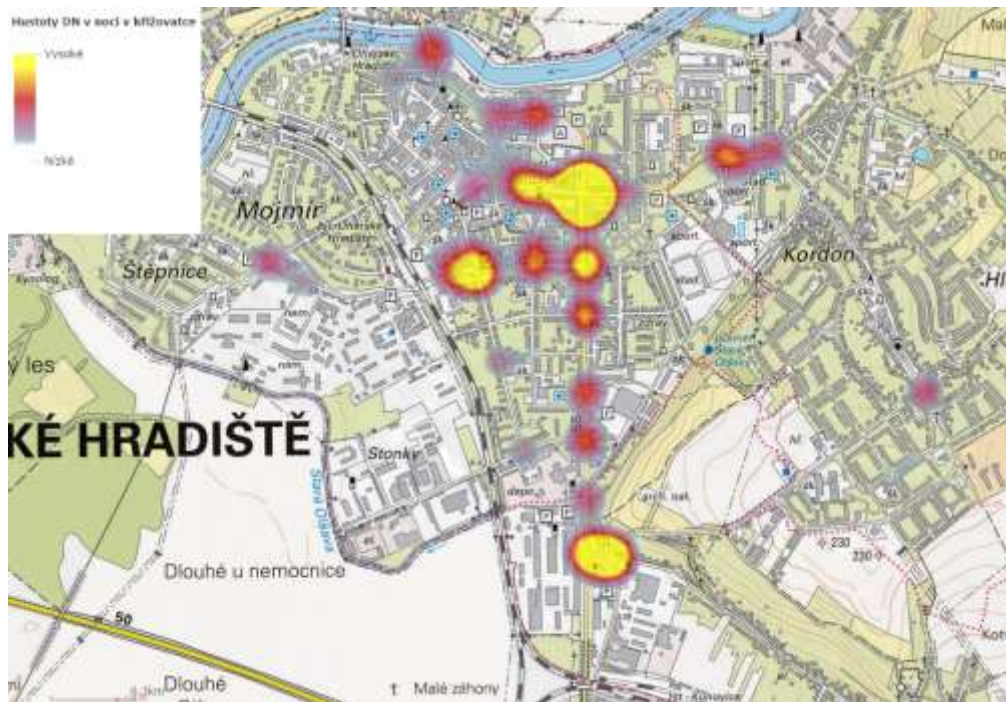
Komunikace (část komunikace)	Navrhovaná třída osvětlení	Počet dopravních nehod za tmy
třída Maršála Malinovského - Sokolovská	C2	33
třída Maršála Malinovského - Solná cesta	C2	5
Sokolovská - Města Mayen	C3	5
Jiřího z Poděbrad - Svatováclavská	M4	8
E 50 - Zámostí	C3	4
třída Maršála Malinovského - Tesco	C2	6
Masarykovo náměstí	C2	12
Palackého náměstí	C2	9
Velehradská třída – Tyršovo náměstí	M3	8
třída Maršála Malinovského - Rostislavova	C2	7
J. E. Purkyně - kruhový objezd	C3	1
třída Maršála Malinovského - Svatoplukova	C2	8
Solná cesta - Větrná	M4	9
Velehradská třída – Hradební	C2	4

Jako riziková místa byly vytipovány křižovatky na hlavních městských komunikacích tř. Maršála Malinovského, Velehradská třída, Sokolovská. Na těchto křižovatkách je velmi silný automobilový provoz a na přechodech se pohybuje mnoho chodců a může tak často docházet k různým dopravním nehodám a jiným konfliktním situacím.

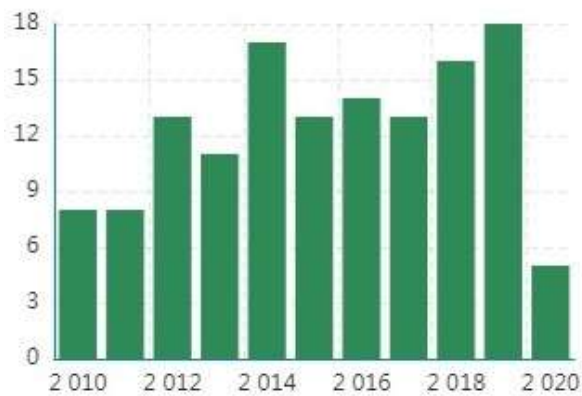
Jako další riziková místa byly vybrány místa v centru města, jako náměstí a k nim přilehlé dopravní komunikace. Na těchto místech může docházet k dopravním nehodám a jiným konfliktům, jako následek pohybu většího množství chodců mezi pomalu se pohybujícími automobily.

Jako riziková oblast byl také vytipován úsek silnice první třídy E 50, procházející místní částí Vésky, kde se kříží s místní komunikací a je zde tak zvýšené riziko dopravních nehod a dalších konfliktních situací. Úsek je osvětlen veřejným osvětlením, ale křižovatka není vybavena SSZ.

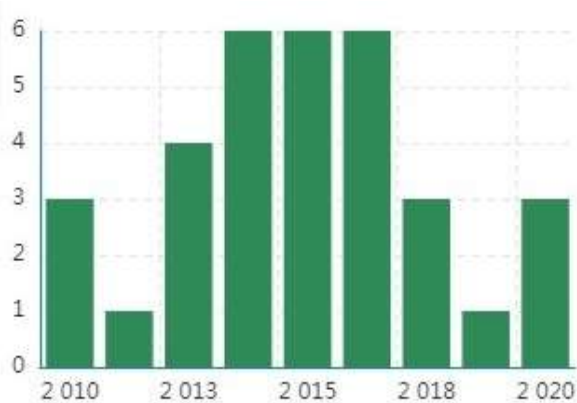
Místa se zvýšeným výskytem dopravních nehod byla vytipována prostřednictvím veřejně přístupné internetové aplikace <http://avison.cdvinfo.cz/>, ve které je možno sledovat na mapě hustotu dopravních nehod na křižovatkách i mimo křižovatky. V této aplikaci také lze zjistit podrobnější informace o konkrétních dopravních nehodách v daných místech, například zda k dopravní nehodě došlo při sítání nebo za soumraku, zda byla na komunikaci s VO nebo bez VO, zda byla zhoršená viditelnost pod vlivem povětrnostních podmínek apod.

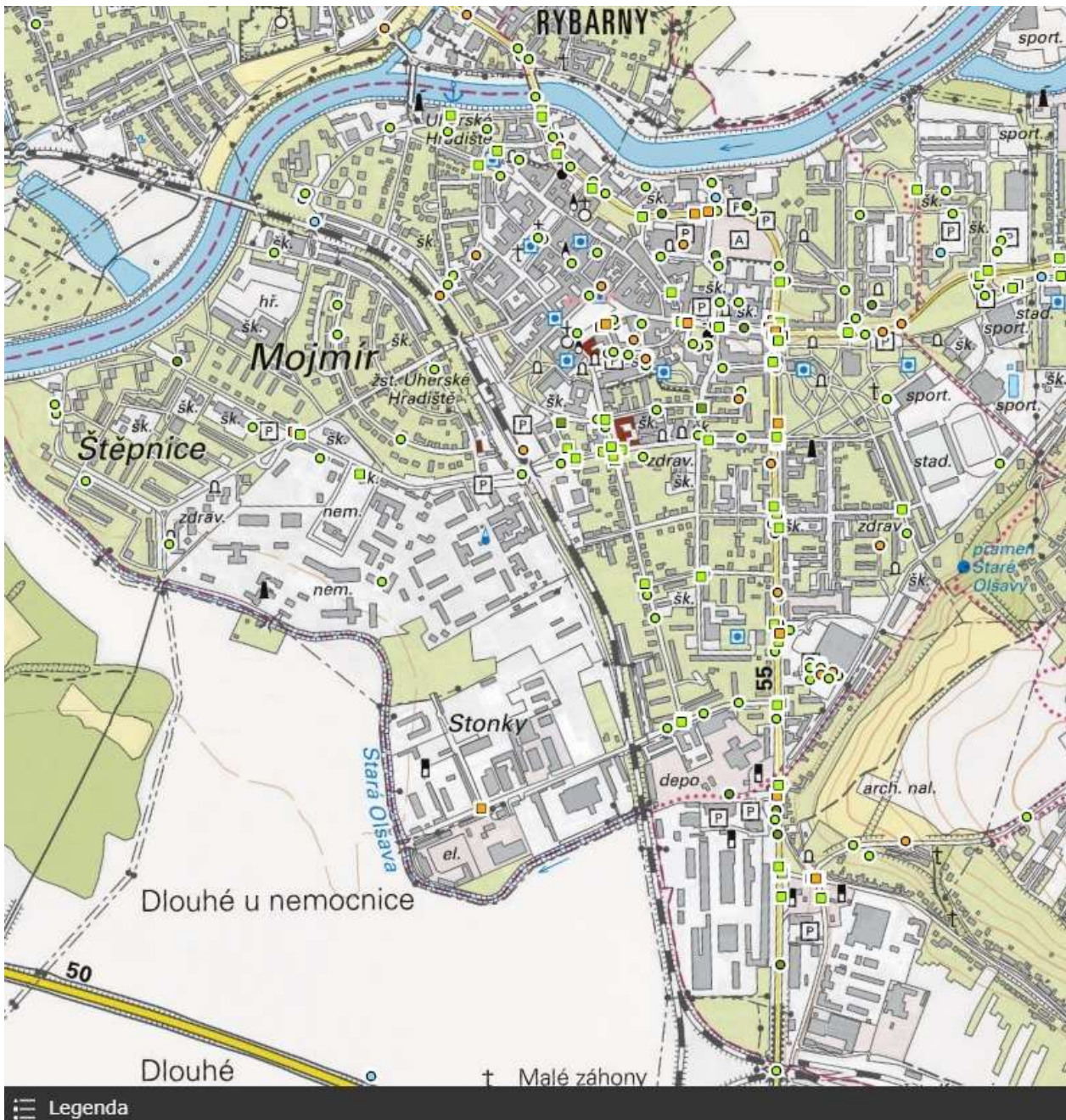
Obr. 133: Zobrazení lokalit s největším počtem dopravních nehod ve městě za tmy

Obr. 134: Obr. Graf vývoje počtu dopravních nehod na křižovatkách za tmy

Obr. 135: Graf vývoje počtu dopravních nehod na křižovatce tř. Maršála Malinovského Sokolovská za tmy

Legenda

DN v noci v křižovatce

DN v noci v křižovatce

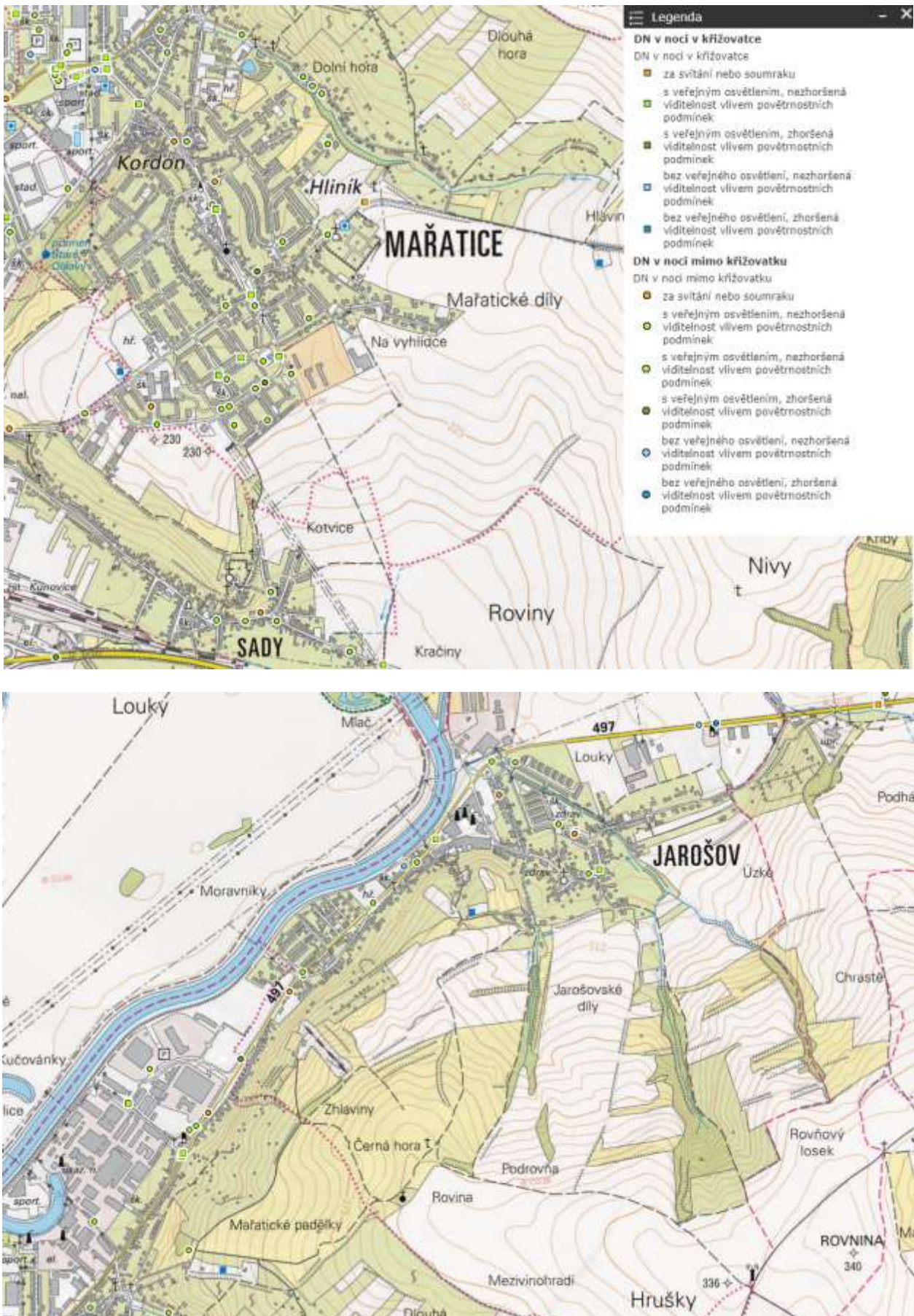
- za svítání nebo soumraku
s veřejným osvětlením, nezhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- za svítání nebo soumraku
s veřejným osvětlením, zhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- bez veřejného osvětlení, nezhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- bez veřejného osvětlení, zhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek

DN v noci mimo křižovatku

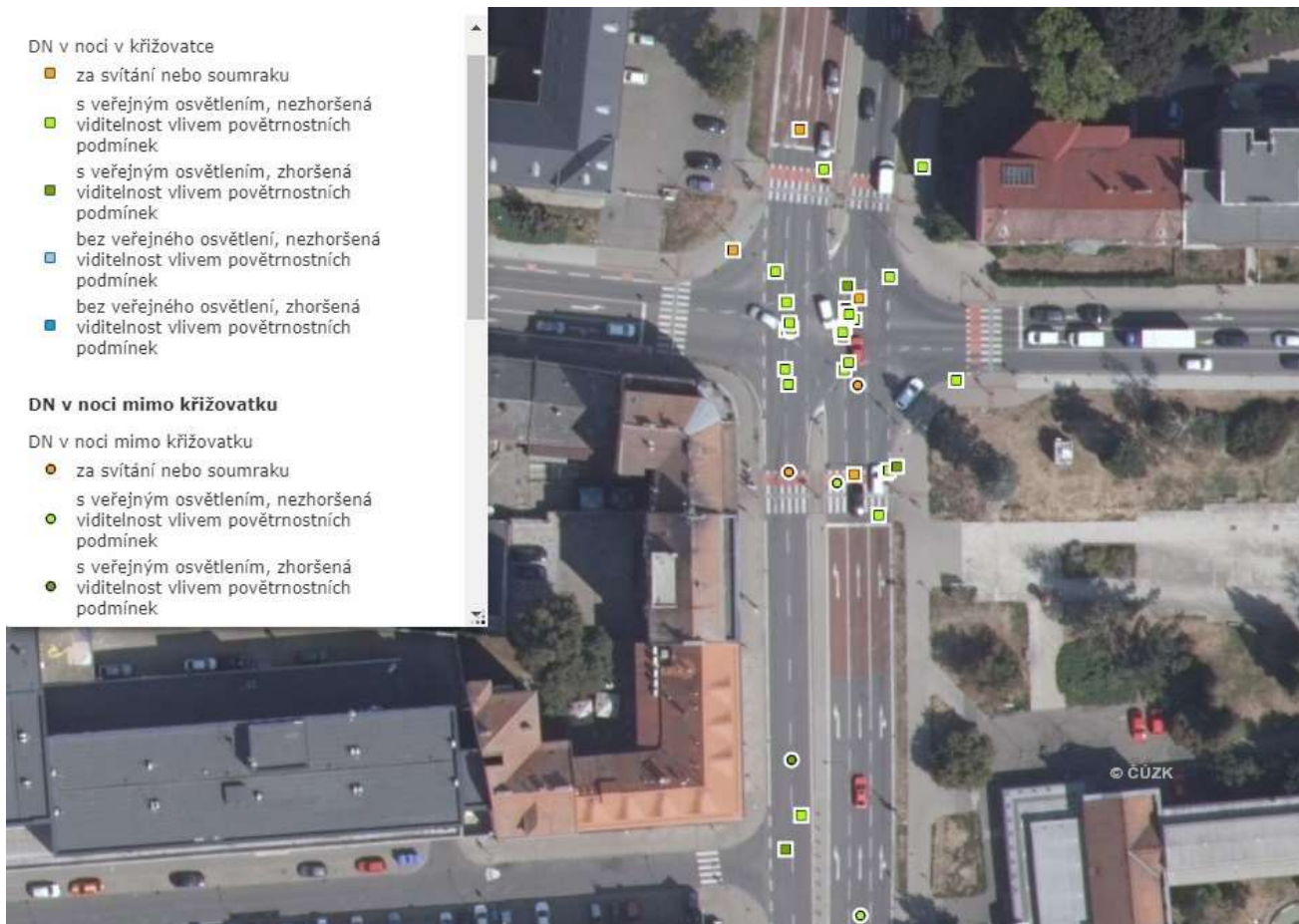
DN v noci mimo křižovatku

- za svítání nebo soumraku
s veřejným osvětlením, nezhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- za svítání nebo soumraku
s veřejným osvětlením, zhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- bez veřejného osvětlení, nezhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek
- bez veřejného osvětlení, zhoršená viditelnost vlivem povětrnostních podmínek

Obr. 136: Přehled dopravních nehod za tmy v centru města Uherské Hradiště

Obr. 137: Přehled dopravních nehod za tmy v místních částech Mařatice a Jarošov

Obr. 138: Křižovatka třída Maršála Malinovského – Sokolovská – místo s nejvyšším výskytem dopravních nehod za tmy

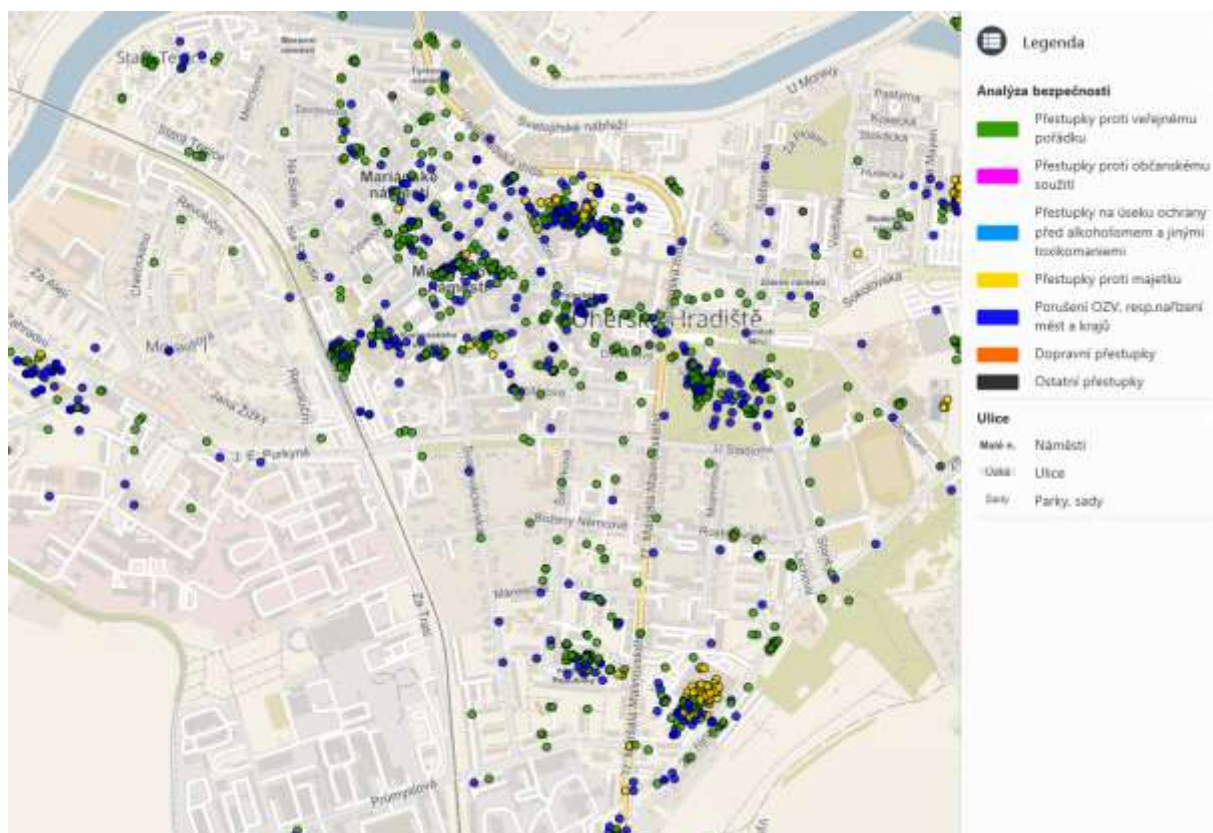
Bezpečnost

Ve městě Uherské Hradiště se nacházejí tato místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy. U těchto míst jsou navrženy třídy osvětlení.

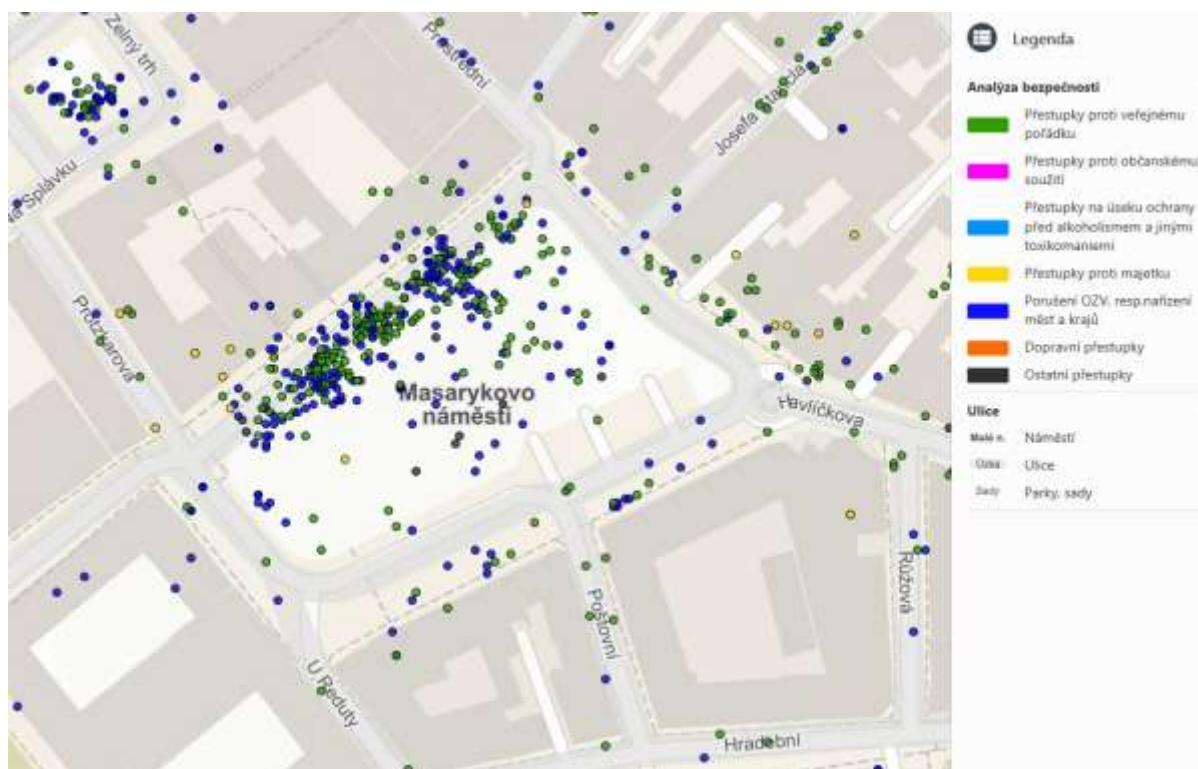
Komunikace (část komunikace)	Navrhovaná třída osvětlení	Počet Incidentů
Masarykovo náměstí	C2	>200
Palackého náměstí	C2	>100
Obchodní	C3	>200
Smetanovy sady	M4	>200
Náměstí Republiky	C3	>100
Zahradní - Štěpnická	M4	<100

Jako místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy byly vytipována náměstí v centru města a místa v blízkosti obchodních center, kde se i za tmy pohybuje velký počet lidí. Jako riziková lokalita byly vytipovány Smetanovy sady, park v centru města, kde se pohybuje velký počet lidí v méně přehledném terénu. Místa se zvýšeným výskytem přestupků a kriminality za tmy byla vytipována prostřednictvím veřejně

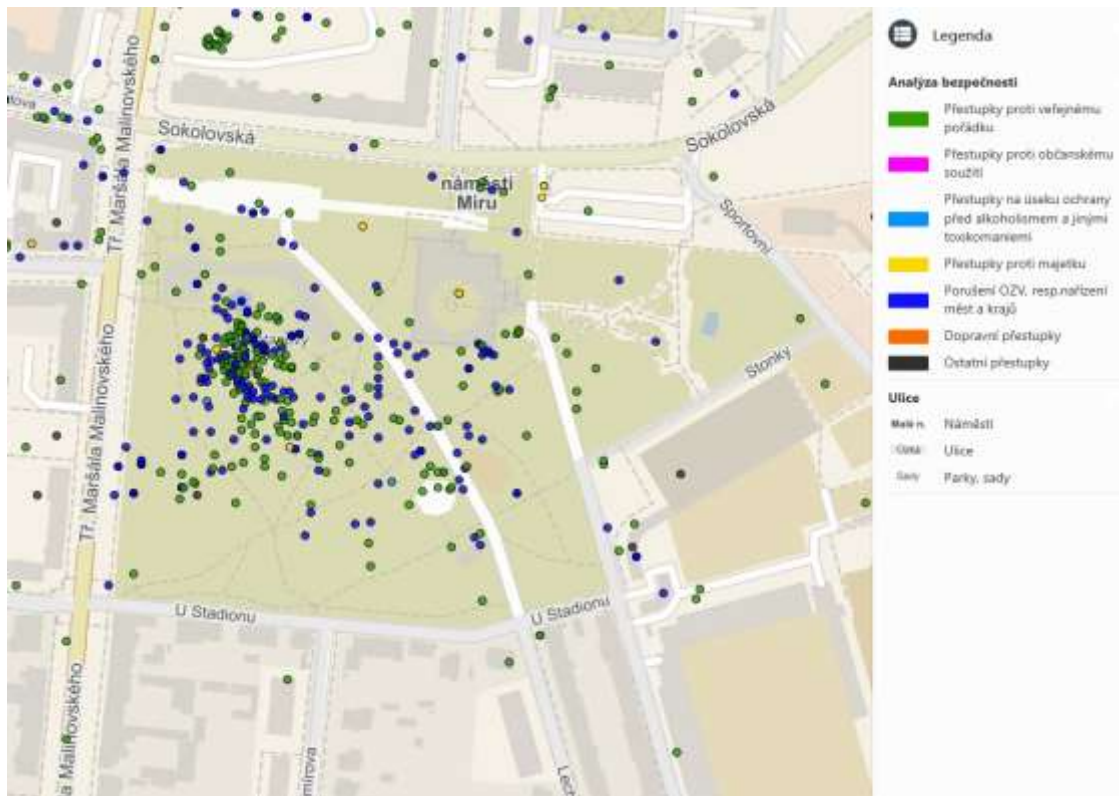
přístupné internetové aplikace GIS (geografický informační systém) města Uherské Hradiště, ve které je možné sledovat na mapě místa výskytu přestupků a kriminality v závislosti na denní době.

Obr. 139: Celkový přehled přestupků ve městě Uherské Hradiště v nočních hodinách

Obr. 140: Přehled přestupků v okolí Masarykova náměstí v nočních hodinách

Obr. 141: Přehled přestupků v lokalitě Smetanovy sady v nočních hodinách

Zatřídění komunikací do tříd osvětlení

Parametry veřejného osvětlení jsou přiřazeny k následujícím pozemním komunikacím a veřejným prostranstvím:

- silnice a místní komunikace,
- náměstí,
- parky,
- hřiště,
- chodníky u silnic a místních komunikací, samostatné cesty pro pěší,
- cyklostezky,
- parkoviště,
- důležité křižovatky,
- přechody pro chodce.

Seznam pozemních komunikací a veřejných prostranství s přiřazením tříd osvětlení je zpracován do tabulky. Přiřazené třídy jsou barevně zakresleny do plánu města. Tabulka a plán města jsou přílohou tohoto dokumentu.

Třídy osvětlení k jednotlivým komunikacím byly přiřazeny podle norem ČSN CEN/TR 13201-1 Osvětlení pozemních komunikací – Část 1: Návod pro výběr tříd osvětlení, a ČSN EN 13201-2 Osvětlení pozemních komunikací – Část 2: Požadavky a také byly uvažovány požadavky odvozené z dalších potřeb, jako je např. obchodní a společenský význam, nehodovost a bezpečnost. Podkladem, pro přesnější zpracování, jsou také statistické údaje z celostátního sčítání dopravy.

Po zvážení faktorů jako jsou typická rychlost hlavního uživatele, druh uživatelů, intenzita dopravy, obtížnost orientace, přítomnost parkujících vozidel, jasnost okolí, směrové rozdělení komunikace, riziko kriminality a vliv okolí je příslušné komunikaci přiřazena některá z níže uvedených tříd osvětlení:

Třída osvětlení pro motorovou dopravu (**M**) – je určena pro řidiče motorových vozidel pohybujících se po dopravních pozemních komunikacích se střední až vysokou povolenou rychlostí. Do třídy M byla zařazena většina komunikací pro motorová vozidla ve městě Uherské Hradiště.

Třída osvětlení pro konfliktní oblasti (**C**) – je určena pro konfliktní oblasti na pozemních komunikacích, kde je složení dopravy převážně motorové. Konfliktní oblasti se vyskytují tam, kde se proudy vozidel vzájemně kříží, nebo kde ústí do oblasti se zvýšeným výskytem chodců, cyklistů a dalších uživatelů pozemní komunikace. U konfliktních oblastí je zvýšená možnost srážky mezi uživateli pozemní komunikace. Do třídy C byly zařazeny hlavně frekventované křižovatky na ulicích třída maršála Malinovského, Velehradská třída a vybraná náměstí v centru města, kde je velký pohyb motorové dopravy i chodců. Do třídy C byl také zařazen osvětlený úsek silnice E50 procházející místní částí Vésky.

Třída osvětlení pro chodce a velmi pomalou dopravu (**P**) – je určena pro chodce a cyklisty pohybující se po chodnících a cyklostezkách a pro řidiče motorových vozidel pohybujících se nízkou rychlostí po komunikacích v obytných oblastech. Do třídy P byly zařazeny všechny komunikace pro pěší a cyklisty, vnitrobloky domů, parkoviště a některé komunikace, kde se mohou pohybovat motorová vozidla nízkou rychlostí.

Třída osvětlení M

Třída	Jas suchého a mokrého povrchu jízdního pásu pozemní komunikace				Omezující oslnění	Osvětlení okolí
	Suchý povrch L (cd/m ²)	U ₀	U _I	Mokrá povrch U _{ow}	Suchý povrch f _{TI} (%)	Suchý povrch REI
	[min. udržovaná hodnota]	[min. hodnota]	[min. hodnota]	[min. hodnota]	[max. hodnota]	[min. hodnota]
M1	2	0,4	0,7	0,15	10	0,35
M2	1,5	0,4	0,7	0,15	10	0,35
M3	1	0,4	0,6	0,15	15	0,3
M4	0,75	0,4	0,6	0,15	15	0,3
M5	0,5	0,35	0,4	0,15	15	0,3
M6	0,3	0,35	0,4	0,15	20	0,3

Třída osvětlení C

Třída	Vodorovná osvětlenost	
	E (lx)	U0
	[min. udržovaná hodnota]	[min. hodnota]
C0	50	0,4
C1	30	0,4
C2	20	0,4
C3	15	0,4
C4	10	0,4
C5	7,5	0,4

Třída osvětlení P

Třída	Vodorovná osvětlenost	
	E (lx)	E min (lx)
	[min. udržovaná hodnota]	[udržovaná hodnota]
P1	15	3
P2	10	2
P3	7,5	1,5
P4	5	1
P5	3	0,6
P6	2	0,4
P7	/	/

Charakteristika symbolů v tabulkách tříd osvětlení:

- (L)** - průměrný jas povrchu pozemní komunikace (jízdního pásu) – průměrná hodnota jasu povrchu jízdního pásu pozemní komunikace
- (U)** - podélná rovnoměrnost jasu pásu pozemní komunikace v jízdním pruhu poměr nejnižší ku nejvyšší hodnotě jasu povrchu zjišťované v podélné ose jízdního pruhu
- (TI)** - prahový přírůstek měřítko ztráty viditelnosti způsobené omezujícím oslněním svítidly osvětlovací soustavy pozemní komunikace
- (E)** - průměrná osvětlenost (oblasti pozemní komunikace), průměrná hodnota vodorovné osvětlenosti v určité oblasti pozemní komunikace
- (E_{min})** - minimální osvětlenost (oblasti pozemní komunikace), nejmenší hodnota osvětlenosti v oblasti pozemní komunikace
- (E_{hs})** - polokulová osvětlenost (v bodě v oblasti pozemní komunikace), světelný tok dopadající na malou polokouli s vodorovnou základnou dělený plochou povrchu této polokoule
- (U₀)** - celková rovnoměrnost (jasu povrchu pozemní komunikace, osvětlenosti v oblasti pozemní komunikace nebo polokulové osvětlenosti), podíl minimální a průměrné hodnoty
- (E_{sc})** - poloválcová osvětlenost (v bodě), celkový světelný tok dopadající na zakřivený povrch velmi malého poloválce dělený plochou zakřiveného povrchu poloválce
- (E_{sc min})**- minimální poloválcová osvětlenost (v rovině nad oblastí pozemní komunikace) nejmenší hodnota poloválcové osvětlenosti v rovině v dané výšce nad určitou částí pozemní komunikace
- (E_v)** - svislá osvětlenost (v bodě), hodnota osvětlenosti v bodě na svislé rovině

(Ev) - minimální svislá osvětlenost (v rovině nad oblastí pozemní komunikace) nejmenší hodnota svislé osvětlenosti v rovině v dané výšce nad oblastí pozemní komunikace

4.1.3 Environmentální analýza

Problematika rušivého světla je řešena v ČSN EN 12464-2, která stanovuje požadavky na osvětlení pro venkovní prostory z hlediska zrakové pohody a zrakového výkonu.

Pro ochranu a zlepšení nočního prostředí je nutné kontrolovat rušivé světlo (známé také jako světelné znečištění), které může představovat fyziologické a ekologické problémy pro životní prostředí, živočichy a osoby. Za tímto účelem norma zavádí limity rušivého světla ve venkovních osvětlovacích soustavách k minimalizaci problémů pro osoby, flóru a faunu pro jednotlivé zóny životního prostředí.

Obr. 142: Mapa světelného znečištění ve městě Uherské Hradiště a okolí (zdroj ČAS)

Lidský organismus je řízen a ovlivňován cirkadiálním biologickým rytmem. Ten odpovídá přibližně periodě 24 hodin. Pro správnou synchronizaci lidského organismu je zcela zásadní, abychom měli co největší rozdíl mezi denním světlem a noční tmou. Zatímco ve dne je světlo velmi důležité, po západu slunce je to cizorodý prvek a tak by na něj mělo být nahlíženo.

Cyklus je řízen receptory lidského oka citlivými na intenzitu především modrého světla. Pouze za tmy se v našem těle vytváří hormon melatonin, který působí také jako antioxidant s protirakovinnými účinky. Hladina melatoninu závisí na velikosti modré složky ve spektru světelného záření a potlačení jeho tvorby nastává už při malých intenzitách modré složky světla. Lidskému zdraví zásadně ovlivňovanému cirkadiálním rytmem tedy neprospívá vysoká hladina osvětlenosti a také i jen malý obsah modré složky ve světelném spektru.

Pro kontrolu rušivých účinků venkovního osvětlení z pohledu obyvatel se používá svislá osvětlenost na oknech obytných místností a svítivost venkovních svítidel v potenciálně rušivých směrech při pohledu z obytných místností. Oslnění uživatelů okolních pozemních komunikací se kontroluje prahovým přírůstkem podobně jako u návrhu osvětlení komunikací.

Limity rušivého světla jsou uvedeny v následující tabulce.

Zóna životního prostředí	Světlo na objektech		Svitivost svítidla		Podíl horního toku	Jas	
	lx		I cd			RUL %	Lb cd.m-2
	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu	Mimo dobu nočního klidu	V době nočního klidu		Fasády budov	Znaky
E1	2	0	2500	0	0	0	50
E2	5	1	7500	500	5	5	400
E3	10	2	10000	1000	15	10	800
E4	25	5	25000	2500	25	25	1000

E1 představuje skutečně tmavé oblasti jako národní parky a chráněná území.
 E2 představuje málo světlé oblasti jako průmyslové a obytné venkovské oblasti.
 E3 představuje středně světlé oblasti jako průmyslová a obytná předměstí.
 E4 představuje velmi světlé oblasti jako městská centra a obchodní zóny.
 Ev je největší hodnota svislé osvětlenosti na objektech v luxech.
 I je svitivost každého zdroje světla v potenciálně rušivém směru.
 RUL je poměrná část světelného toku svítidla vyzařovaného nad horizont v jeho pracovní poloze.
 Lb je největší průměrný jas fasády budovy v cd.m-2.
 Ls je největší průměrný jas znaků v cd.m-2.

Zásady pro omezení rušivého osvětlení

- směřovat světelný tok s co nejvyšší mírou využití tam, kde je to žádoucí, a omezit neefektivní distribuci světelného toku,
- nevyužívat svítidla, která vyzařují světelný tok výlučně do horního poloprostoru (osvětlení reklamních ploch),
- omezit světelný přesah.
- ztlumit nebo vypnout osvětlení v době, kdy není zapotřebí
- omezení modré složky ve spektru světelného záření

Doba nočního klidu

Dle § 5 zákona č. 251/2016 Sb. se dobou nočního klidu rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.

Hlediska barvy

Kvalita barvy světelných zdrojů s bílým světlem se charakterizuje dvěma základními vlastnostmi:

- Barevný tón světelného zdroje.

- Kvalita podání barev.

Barevný tón světla světelného zdroje se vztahuje k zdánlivé barvě (chromatičnosti) vyzařovaného světla. Vyjadřuje se číselně náhradní teplotou chromatičnosti.

Skupiny barevného tónu světla světelných zdrojů:

Barevný tón světla	Náhradní teplota chromatičnosti T_{cp} (K)
teple bílý	do 3 300
neutrálně bílý	3 300 - 5 300
chladně bílý	nad 5 300

Ve veřejném osvětlení se používají světelné zdroje, jejichž barva světla se popisuje na stupnici odstínů bílé barvy od teple bílé po chladně bílou. Uvedené tóny světla bílé barvy se popisují náhradní teplotou chromatičnosti v Kelvinech (K). Teple bílé barvě odpovídá rozsah teplot chromatičnosti od 2 000 K do 3 300 K, neutrálně bílé barvě rozsah od 3 300 K do 5 300 K a chladně bílé barvě rozsah nad 5 300 K.

Podání barev hraje významnou roli ve vnímání prostoru a zlepšuje zrakový výkon a pocit celkové duševní pohody. Barvy prostředí a předmětů musí být podány správně a tam, kde je to možné, musí mít lidská pokožka přirozenou barvu. Pro objektivní popis vlastností světelných zdrojů z hlediska podání barev se používá všeobecný index podání barev Ra. Maximální hodnota Ra je 100.

Pro veřejné osvětlení, z pohledu chodců, je nejpříjemnější použití světelných zdrojů s teple bílým barevným tónem ($T_{cp} < 3\,300$ K) a s vyšším indexem podání barev ($R_a > 70$). Z pohledu řidičů je vhodnější, pro osvětlení významných dopravních komunikací, použít světelné zdroje s vyšší teplotou chromatičnosti ($T_{cp} > 4\,000$ K), které současně opticky odlišují tyto významné komunikace od ostatních pozemních komunikací a mohou tak přispět k lepší orientaci ve městě za tmy. Použití světelných zdrojů s chladně bílým barevným tónem je vhodné např. jako přisvětlení přechodů pro chodce pro dosažení vyššího barevného kontrastu.

4.1.4 Provozní analýza

SMART City

SMART City (Chytré město) je koncept, který využívá moderních digitálních, informačních a komunikačních technologií pro zvýšení kvality života ve městech. Zaměřuje se na efektivnější využití stávajících technologií, na využití nových technologií, na hledání nových zdrojů, snižování spotřeby energie, eliminaci zátěže životního prostředí, optimalizaci dopravy a sdílení dat pro veřejné využití.

Cílem chytrého veřejného osvětlení je maximalizovat komfort jeho uživatelů a minimalizovat světelné znečištění při optimalizaci nákladů a minimalizaci spotřeby energie, neboť:

- skýtá řešení pro časové periody s nízkou hustotou dopravy,
- je schopné adaptace na potřeby uživatelů,
- svítí v době, kdy je potřeba, a v kvalitě, která je v danou dobu žádoucí,
- skýtá vysoký potenciál pro snížení energetické spotřeby,

- skýtá vysoký potenciál pro snížení světelného znečištění,
- umožňuje umístování dalších technologií, kamerových systémů, prvků meteostanic, monitoringu kvality prostředí, komunikačních prvků a podobně.

Využití tohoto typu veřejného osvětlení je vhodné zejména pro třídy osvětlení komunikací P a nižší třídy M, avšak je důležité brát v potaz, že:

- Hodnoty parametrů se mohou měnit a lze tak dospět k jiným třídám osvětlení.
- Změna v zatřídění komunikace má za následek i rozdílné požadavky, které jsou kladeny na danou pozemní komunikaci za standardních podmínek.
- Změna zatřídění komunikací do jiné třídy osvětlení a tím možné snížení průměrného jasu pozemní komunikace je problematická (technická norma to nevylučuje).
- Nedoporučuje se změna regulace veřejného osvětlení na nebezpečných úsecích komunikací (kriminalita, změna počasí, intenzita dopravy a podobně).
- Pro třídy osvětlení P je dynamické osvětlení nejvhodnější přičemž:
- Hodnoty parametrů se mohou měnit, avšak problematický je faktor kriminality, atraktivity prostředí a v některých případech také potřeb rozpoznaní obličeje.
- Možnosti úspor na takovýchto komunikacích jsou však znatelné.
- Záleží vždy ale na bezpečnosti a charakteru dynamického osvětlení.
- Možnost měnit třídy osvětlení P během noci v závislosti na intenzitě chodců/cyklistů.

Základ chytrého veřejného osvětlení spočívá v samotné koncepci veřejného osvětlení, ve využití technologií umožňujících vzdálený přístup k rozvaděčům VO a předávání informací o aktuálním stavu, např. informace o činnosti rozvaděčů (aktuální hodnoty proudů v jednotlivých fázích u každé napájecí větve, čas zapnutí/vypnutí, doba provozu, velikost odebíraného činného a jalového výkonu u každé větve), hlášení poruch (výkyv odebíraného proudu v rámci definovaných mezí, otevření dveří skříně rozvaděče atd).

„Základní model chytrého veřejného osvětlení“ může být také vybaven dalšími funkcemi a senzory, které umožňují nejen dohled nad rozvaděči VO, ale také přímé řízení osvětlovací soustavy v reálném čase (dílkách skupin světelných bodů, nebo jednotlivých svítidel).